DE NIEUWSBODE,

VERSCHIJNT OP DINGSDAG VAN IEDERE WEEK.

J. QUINTUS, Redacteur & Eigenaar.

VOORWAARDEN VAN INTEEKENING.

$2,00 per jaar, stiptelijk in vooruitbetaling.

Indien niet binnen de zes maanden betaald wordt, zal $2,25, en indien niet voor den afloop des jaars betaald wordt, alsdan zal $2,50 in rekening gebragt worden.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.

Van 6 tot 12 regels, voor de eerste plaatsing	1,00
Voor 6 regels of minder, dito, dito	0,50
Voor elke volgende plaatsing	0,25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder	0,25

(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)

Brieven en toezendingen franco aan J. Quintus, Sheboygan, Wisconsin.

DE NIEUWSBODE.

ORGAAN DER NEDERLANDERS IN NOORD-AMERIKA.

6de JAARG. NO. 3. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 23 JANUARY 1855. GEHEEL NO. 263.

DE NIEUWSBODE,

IS PUBLISHED ON TUESDAY OF EACH WEEK, BY J. QUINTUS, Editor & Proprietor.

Terms.

$2,00 per year, strictly IN ADVANCE.

All letters must be post paid.

Advertising.

One column one year,	$40
Two-thirds do. do. do.	30
One-half do. do. do.	25
One-quarter do. do. do.	15
One Square, (twelve lines) one year,	8
" " six months,	5
" " three months,	3
" " one week,	1,00
Each subsequent week	0,25
Business card, not over six lines, per year,	$5,00

Advertisements will be kept in until forbidden.

Gouverneur's Boodschap.

(Vervolg van het Bijvoegsel, no. 2.)

Dit onderwerp beschouwende uit het oogpunt, waaruit ik dit doe, kan ik tot geen ander besluit komen, dan dat de regtvaardigheid jegens den Staat, zoowel als de banken onder hare wetten opgerigt, en de veiligheid van den banknoot bezitter, van ons eischen, of om de circulatie van alle vreemde banken, die niet verzekerd zijn op dezelfde wijze als de onze voor te komen; of, ten minste, in zooverre dit doenlijk is, zulke bankiers te eischen, die vreemde noten mogen uitgeven, om in alle opzigten als hunne eigene banknoten te behandelen, uitgegeven overeenkomstig onze bankwet, en het onderworpen te maken aan dezelfde vereischten in iedere gewigtige bijzonderheid.

Een uitvoerig rapport over den toestand en de behoeften der Staats Gevangenis is door de Commissarissen derzelve aangeboden, tot hetwelk ik uwe spoedige en zorgvuldige aandacht verzoek. Gedurende het jaar 1853 sloot de toenmalige commissaris Henry Brown, een contract met Andrew Proudfit, om het metselwerk des zuidelijken vleugels van het blijvende opsluitings-gebouw te voltooijen. Later sloot de tegenwoordige commissaris andere contracten voor de overige deelen des gebouws, en die ter voltooijing derzelve zeer noodzakelijk waren. Het gansche gebouw is nu bijna voltooid en men is voornemens om de straffingen er gedurende deze maand in te plaatsen. Dit gebouw is van den doelmatigsten en duurzaamsten aard, brandvrij, 200 voeten lang en 50 voeten breed, vier verdiepingen hoog en bevattende twee honderd acht en tachtig cellen, welke, naar men hopen mag, voor vele volgende jaren genoegzaam zijn zullen tot de doeleinden waarvoor zij bestemd zijn. Als eene zaak van regtvaardig gemak voor de oppassers en ten einde tegen ontsnapping te waken, dient het hoofdgebouw opgerigt te worden, zoodra de daartoe vereischte middelen kunnen toegewezen worden, zonder de schatkist te bezwaren. Terwijl de arbeid der gevangenen veel heeft toegebragt tot de oprigting van het gebouw, nogthans is er, boven en behalve alle vorige tot dat einde gedane toelagen, eene groote som aan de aannemers verschuldigd—benevens aanzienlijke saldo's voor het onderhoud en beheer der gevangenis, welke het uw pligt zijn zal te onderzoeken en daarin te voorzien. In de laatste zitting der Wetgeving werd een maatregel getroffen, om gevangenen voor over-werk te beloonen. Terwijl dit beginsel regtvaardig en loffelijk zijn moge in strekking, beschouw ik de gewoonte om den gevangenen zelve eenig deel dier verdiensten, voor en eer zij ontslagen zijn, te betalen, als bloot staande voor een groot kwaad, door een ongepast gebruik, gelijk zulks niet zelden geschiedt, en op eene wijze, die de tucht der gevangenis en de veiligheid der gevangenen in gevaar brengt. Indien zoodanige verdiensten tot onderstand van de gezinnen der gevangenen, wanneer zij die bezitten, gedurende hunne gevangenschap kunnen besteed worden, en in geval zij geene gezinnen hebben, dat alsdan het geld tot de loslating der gevangenen worde ingehouden, dan zoude, mijns inziens, de voorname objectie tegen de gewoonte om hen voor hunnen arbeid te beloonen, zijn te boven gekomen.

De vraag of den arbeid van gevangenen voordeelig kan gebruikt worden, zonder een groot nadeel aan dezulken onzer burgers die zich met fabriek- of trafiek werk onledig houden, toe te brengen, is vaak ernstig betwist geworden en het is nog twijfelachtig wat de pligt des staats ten dezen opzigte zijn moge. Nu dat voor eenige toekomstige jaren betrekkelijk weinig arbeid van de gevangenen zal gevorderd worden in het bouwen van gevangenissen, en twijfel koesterende zoowel aan de doelmatigheid als aan de raadzaamheid van den staat om zich in het vervaardigen van verkoopbare artikelen door den arbeid van gevangenen te begeven, onderwerp ik aan uwe overweging de doelmatigheid om dien binnen de gevangenis-muren te verrigten arbeid, die door den staat in het oprigten van gebouwen niet voordeelig kan gebruikt worden, aan den hoogsten inschrijver voor eenen termijn van jaren te besteden—van den aannemer eischende, zijne eigene gereedschappen en werkplaatsen voor zoodanigen arbeid te verschaffen; aldus wordt de gansche zaak voor competitie opengesteld en de staat van eene groote verantwoordelijkheid en daaraan verbondene besluiteloosheid verlost.

In mijne eerste Boodschap aan de Wetgeving beval ik in hare aandacht de doelmatigheid van het nemen van voorbereidende maatregelen ter verzekering der oprigting van een Instituut ten behoeve van krankzinnigen.— In die zitting werd eene acte aangenomen, den Gouverneur magt verleenende om drie commissarissen en een opzigter te benoemen, die, krachtens de wet, magt hadden een geschikt stuk gronds aan te koopen en de benoodigde gebouwen op te rigten. In April l.l. werden de bij die wet bedoelde benoemingen gedaan, sedert welk tijdstip een geschikt stuk gronds nabij Madison aangekocht en aan den staat overgedragen, en een contract gesloten is, voor de oprigting van gebouwen naar de nieuwste en best gekeurde plannen. Het hoofdgebouw en de twee vleugelen moeten, volgens het contract, tot de toelating van patienten gereed wezen op den 1 Januarij 1856. De toelage voor dit doeleinde, met de verhevenheid des werks vergeleken wordende, klein zijnde, was blijkbaar alleen bestemd voor eenen aanvang der onderneming. Ten aanzien der doelmatigheid, om zulk eene onderneming, die zoo prijzenswaardig en billijk in haren aard is, met energie door te zetten, behoef ik hier niets anders te zeggen, dan dat meer onderstand onvermijdelijk is, welke, naar ik vertrouw, door u zal verleend worden. Voor omstandige informatien betrekkelijk de verrigtingen der commissarissen en des opzigters, en den toestand en de behoeften der Instelling, verwijs ik u naar de verslagen der met het werk belaste ambtenaren.

De welvarende toestand der Instituten, opgerigt voor de opvoeding van Blinden en Doofstommen, gelijk zulks volllediger blijkt uit de rapporten der respectieve Raden van Regenten, is wel der opmerking waardig.

Blijken van een juist en zuinig beheer, door hare bestuurders, zijn duidelijk zigtbaar. De vroeger door de Wetgeving gemaakte voorziening ter vestiging dezer liefdadige instellingen, moet worden aangemerkt als geschonken zijnde aan in haren aard waardige en menschlievende onderwerpen, en als slechts de eischen te gemoet komende van bloote regtvaardigheid jegens die ongelukkige wezens. En terwijl ik het onzpligt acht te zijn ruimschoots voor deze onderwerpen te zorgen en in geen geval ze te laten jaarlijks voor hun kosteloos onderhoud zorg te dragen, kan ik, ziende op de milde toelage vroeger aan hen verleend en de ongenoegzame voorzorg voor andere instellingen van gelijken aard gedaan, thans niet gevoegelijk aandringen op eene toelage der aanmerkelijke vergrooting hunner gebouwen gedurende het tegenwoordige jaar, verder dan de voltooijing van zoodanige deelen welke alreede zijn aangevangen. Ter versterking hiervan wijs ik op de rapporten welke het aantal kweekelingen in ieder aangeven, als zijnde minder dan gelijk aan de verschafte gemakken, en volgens de beste informatien die ik heb kunnen inwinnen, rijkelijk zullen bevonden worden voor het tegenwoordige jaar. De doelmatigheid nogthans, om bij wet gedurende de tegenwoordige zitting te voorzien in de vergrooting en voltooijing der gebouwen, overeenkomstig de aangenomen plannen, is, naar mijn oordeel, onbetwistbaar, en tot dat einde ben ik met genoegen geneigd, zoodanige voorziening in de tegenwoordige zitting te begunstigen, als welke dat doel binnen den vereischten tijd kan bewerken. Middelen ter oprigting van werkplantsen, benoodigd voor het gebruik der doofstommen, en tot het onderhoud van ieder dezer Instituten gedurende het loopende jaar, zijn klaarblijkelijk onderwerpen, die onmiddelijke voorziening vorderen, tot de uitgestrektheid waarvan ik u verwijs naar de respectieve rapporten.

De geologische opneming van den Staat is het verledene jaar met groote inspanning voortgezet, en met zeer aanmoedigende uitkomsten. Het bekwame rapport van Professor Percivall, onzen Staats Geologist, zal zonder twijfel de aandacht wekken, zoowel binnen- als buitenslands, en, zoo als ik vertrouw, zal in uwe handen een vroegtijdig onderzoek erlangen, zoodls deszelfs belangrijkheid de aankondiging eener grootere uitgave dan gewoonlijk van dit rapport zal regtvaardigen, dat zoo onmiddelijk zamenhangt met het groote mijn-belang van den Staat. De opnemingen tot dusverre gemaakt zijn hoofdzakelijk bepaald geworden tot de loodistricten, en dezen bijna voltooid zijnde, is men voornemens, gedurende den toekomenden zomer, het onderzoek te regelen van het land ten noorden der Wisconsin rivier op onze kopermijnen, grenzende aan Lake Superior. Daar mag, mijns inziens, in verbinding met de geologische opneming, een Zoölogisch (dierkundig) onderzoek worden voortgezet, voor eene bij vergelijking geringe uitgave, ontstaande uit zulke ontdekkingen en verzamelingen, in verband staande met de natuurlijke historie van den Staat, dat zij in het vervolg beschouwd zullen worden als van waarde en belang, en tot de verzekering van wier volle genot eene tijdige handeling noodzakelijk is.

De krijgshaftige geest, die door een gedeelte van onze medeburgers ten toon is gespreid, is prijzenswaardig en verdient meer aanmoediging dan waarin nu bij de wet is voorzien. Ten einde de militie van eene practicale nuttigheid te maken, moesten door de wetgeving de geschikte stappen worden gedaan, om de oprigting van gelijkvormige compagniën aan te moedigen, hetgeen de beste, zoo niet de eenigste weg tegenwoordig schijnt te zijn, om de quota van wapenen in gebruik te brengen, tot welke van het Gouvernement der Vereenigde Staten te trekken onze Staat geregtigd is. Hoe onvolmaakt het systema zij, om eene optelling van de militie van den Staat te verkrijgen, toonen toch de gedeeltelijke rapporten der assessors van de onderscheidene towns eenen aanwas aan, die den Staat geregtigt; voor het tegenwoordige jaar, tot het ontvangen van omstreeks 400 stel wapenen, geschat op bijna $,5000,00. Het is door ontelbare officieren aanbevolen, dat eene wet, in haren aard gelijkstaande met die, welke nu in den Staat New York bestaat, zou worden ingevoerd. Een onderzoek dier wet heeft mij overreed dezelve uwer beschouwing als navolgingswaardig aan te bevelen, en geacht eenen gepasten krijgshaftigen geest in te boezemen. Het rapport van den adjudant-generaal, tot hetwelk ik uwe aandacht verzoek, bevat een stellig berigt, en vele kostbare aansporingen, aangaande den tegenwoordigen toestand van de militie.

De Procureur Generaal, ofschoon niet bij de wet geroepen om een jaarlijksch rapport uit te brengen, heeft het gepast gevonden, ten opzigte van sommige punten van belang voor den Staat, in verband staande met zijn departement, en omtrent welke ingelicht te worden voor de Wetgeving niet ongepast is, door mij een kort rapport te overhandigen, hetwelk ik uwer overweging aanbeveel.

De landverhuizing naar onzen Staat is jaarlijks toenemende, leverende een nader bewijs op van de geschiktheid van onzen grond en ons klimaat voor de gewoonten en behoeften van den landverhuizer, en van den goeden dunk, die men buitenslands van onze hulpbronnen heeft. De Commissionnair van Emigratie schat in zijn jaarlijksch rapport, het getal landverhuizers van vreemde landen, die eene verblijfplaats in Wisconsin gevonden hebben, veel grooter te zijn dan in eenig vorig jaar. Een groot gedeelte hier van ben ik geneigd te gelooven, sproot voort uit de voortduring van een agentschap te New York, en uit het onderagentschap voor hetzelve te Quebec opgerigt. Ik heb tot nog toe geene redenen gehad mijne vroeger uitgedrukte beschouwingen, ten opzigte der geschiktheid van dergelijke agentschappen, te veranderen.

De Secretaris van Staat en de Gouverneur waren, bij eene acte van de laatste wetgeving tot eene commissie aangesteld, om zorg te dragen dat, in twee deelen, zooveel van de documents geschiedenis werd uitgegeven, als toen ter tijd voor de uitgave gereed was.—

Onder dit gezag werd er een contract gemaakt voor 5000 copiën van ieder deel, welke nu gereed zijn om te worden afgeleverd. Het werk is vervolgd onder het toezigt van den schrijver Wm. R. Smith, Esq., wiens rapport zijner handelingen in het voorgemelde hierbij is overgelegd. Deze kostelijke en belangwekkende openbaarmaking het eigendom van den staat zijnde, is het gepast dat er eene voorziening worde gemaakt in eene vroegtijdige verspreiding van een gedeelte derzelven. Ik zou daarom aandringen op de voegzaamheid van een exemplaar aan elk van onze lagereschool-bibliotheken te schenken; aan de bibliotheken van elke instelling van onderwijs buiten den Staat, en ook aan elk van de onderscheidene Staats-Bibliotheken van de Unie en de verschillende departementen van het algemeen Gouvernement— behoudende een groot getal van exemplaren voor toekomende aanvraag en het geval van ruiling voor andere kostbare werken, om te worden gedeponeerd in juiste evenredigheden, in de bibliotheken van den Staat en van de Staats-Historische Vereeniging.

Het jaarlijksch rapport vereischt van het uitvoerend committe van de Staats Historische Vereeniging is hierbij overgelegd en dragt het kenmerk van strikte getrouwheid van zijne zijde, in het vervullen van de taak, hetzelve opgelegd. Door hare bestuurders is deze vereeniging tot eene hoogte aangegroeid, welke veel vertrouwen in hen doet stellen en, mijns inziens, grooter aanmoediging verdient van uwe handen, dan tot nog toe door de Wetgeving gegeven is. De aanwassende werkzaamheden, welke op den corresponderenden secretaris nederkomen, hebben die hoogte bereikt, dat ik het voegzaam acht ten opzigte van het belang dat de Staat daardoor zoude aan den dag leggen in het bevorderen der doeleinden dezer vereeniging, dat een billijk salaris door den Staat aan dien ambtenaar worde toegewezen en uitgereikt.

Het verschaft mij een groot genoegen als eene daadzaak bekend te maken, dat de Fox en Wisconsin Improvement Company het door haar ondernomen werk met eenen ijver heeft voortgezet, welke meest voldoende moet bevonden worden door allen, die belangstellen in deszelfs voltooijing. De compagnie is gelukkig geweest in de keuze van hare ambtenaren en in het verkrijgen van overvloedige middelen tot het voortzetten van de onderneming, op eene schaal van veel meerdere grootte, dan in het eerst beschouwd werd; daar men voornemens was booten, ten minste vier en een half voet diep gaande, te doen doorvaren.

De uitgaven van de Compagnie, blijkens rapport van haren president, Otto Tank, Esq., sedert de overdragt door den Staat tot op den 20 December ll., waren als volgt:

Grand Kaukalin	$42,630,94
Little Chute	60,423,57
Cedar Rapids	8,665,80
Grand Chute	47,852,36
Menasha	6,939,61
Docks, Warehouses, boats and barges	16,948,25
	$183,460,53

De som als noodzakelijk geschat om het werk te voltooijen, is de bij vergelijking kleine som van $32,-388,84. De Compagnie heeft, van de verbeterings verbindtenissen het bedrag van $133,480,81 afgelost,—daardoor een bewijs gevende van hun oogmerk, om alle hangende schulden af te doen, binnen den tijd vereischt bij de acte van Incorporatie [inlijving.] De moeijelijkheden welke men in den loop van dit werk te boven is gekomen waren verschrikkelijk; maar de voordeelen welke er van zullen getrokken worden, als het voltooid is, zijn voor een groot gedeelte van den Staat, op eene schaal van veel grootere uitgebreidheid. Als eene van de weinige groote aaneengeschakelde lijnen van verkeer tusschen de meeren en de Mississippi, wordt het bijna van een nationaal belang, en loopende, zoo als het doet, door de geheele breedte van onzen Staat, verkrijgt het eene waarde voor hen, die langs de linie wonen, welke geene andere middelen van vervoer, die nu in gebruik zijn, konden vervangen. Snel elkander opvolgende nederzettingen, en een groote aanwas van welvaart, moeten noodzakelijk deszelfs voltooijing volgen; en een groot gedeelte van onzen Staat, nu slechts weinig bewoond, of eene wildernis, zal eene ontwikkeling erlangen, welke, binnen een kort tijdperk, dezelve zullen doen wedijveren, in alle takken van materiëelen voorspoed, met die sectien die reeds van gewigt zijn, door hare hulpmiddelen en hare bevolking.

Een blik op de kaart zal de gunstige aardrijkskundige ligging van het werk aantoonen, welke, gezamenlijk met de inwendige verbeteringen die nu in Canada aan den gang zijn, aan hetzelve eene belangrijkheid, geeft, welke de ontwerpers van het plan, naar alle waarschijnlijkheid, nooit voorzagen. Van het eindpunt van de verbetering te Green Bay, tot Toronto bij het meer Ontario, via den Spoorweg, eindigende in Georgien Bay, en welke slechts 70 mijlen in lengte is, is er geen grooter afstand; dan van dat punt in onzen Staat, tot Detroit; en vermindert het getal mijlen, gewoonlijk noodig om tot de oostelijke havens te reizen, eenige honderden. Dit is eene zaak van geen klein belang voor de Noordelijke en Noord Westelijke gedeelten van onzen Staat, en toont de wezenlijkheid aan dat deze, voltooid zijnde, de linie moet zijn langs welke een groot gedeelte van den uitgestrekten handel dezer sectien, en veel van het land liggende ten westen van de Mississippi, zeer gemakkelijk en goedkoop zal gedreven worden. Het gedeelte lands, nabij den meeroever, moet ook deelen in de dus beschouwde voordeelen, door de opening van eenen anderen en goedkooperen weg van verkeer met de commerciëele centers in het oosten.

De Staat in het algemeen is niet zonder eene diepe belangstelling in de voltooijing van deze belangrijke verbetering in denzelven. Het getal van groote waterkrachtwerken welke zij langs hare uitgestrektheid zal doen geboren worden, de fabrieksplaatsen welke het bij gevolg zal doen ontstaan, en de aanwas van belastbare eigendom en commerciëele bedrijvigheid, zijn belangrijke consideratien voor welvaart van ons gansche volk. Wij kunnen nu duidelijk zonder hulp van speculerende staatsmannen, de voor- en nadeelen ontdekken van de politiek van openbare landerijen toe te staan, in welke staten zij mogen liggen, aangewend te worden tot de constructie van werken van dezen aard; en onze ondervinding zal anderen overtuigen, dat de voordeelen ruimschoots het overwigt hebben. Werken van eene grootte, welke privaat ondernemingen, niet op deze wijze ondersteund, nooit tot stand zouden brengen, zijn daardoor aangemoedigd en ter voltooijing gebragt, en waar, zonder zulk eene hulp, deze beproefd wordende, zouden kwijnen en sterven, daar is nu het geheele land, met inbegrip van het algemeen bestuur, door de snellere verkoopingen van deszelfs landerijen bevoordeeld tot eene hoogte, die niet gemakkelijk te berekenen is.

Er zijn gedurende het vorige jaar beduidende vergrootingen aan de Staats-Bibliotheek gebragt, door middelen waarin de laatste Wetgeving voorzien heeft. Een uitgewerkt rapport, aangaande dezelve, zal u eerstdaags worden voorgelegd. De uitgave van slechts eene matige som zal jaarlijks vereischt worden tot den aankoop van de nieuwste werken, om haar zoo wel tot een sieraad voor onzen Staat, als voldoende voor de bedoelingen waartoe zij gesticht is, te maken.

De Ver. Staten standaard-gewigten en maten, waartoe deze staat geregtigd was, bij zijne opneming in de Unie, zijn onlangs ontvangen en ten gebruike in orde gebragt, in een geschikt vuurproef gebouw, tot dat oogmerk op den publieken grond opgerigt, ingevolge de plannen geleverd door het V. S. Gouvernement.

Ten einde deze kostelijke standaards zoo nuttig mogen worden, als door het Congres bedoeld werd dat zij zouden zijn, oordeel ik het van belang dat de wet betrekkelijk het verschaffen van County standaards, zoo moet verbeterd worden, dat van den Staats Thesaurier, die door de wet belast is met de zorg over de Gouvernements standaards, geeischt werd, te zorgen voor de vervaardiging, uit gepast materiaal, ten gebruike van iedere county, van volslagene en gelijkvormige standaards, door hem te stempelen en af te leveren in de daartoe bestemde County office; welke kosten zullen gevoegd worden tot het bedrag van de staats belasting, die iedere county respectievelijk zal gehouden zijn te betalen, over dat jaar in 't welk zij geleverd werden; dit beschouw ik als den besten weg, om de gepaste eenvormigheid in county standaards te verzekeren, welke zoo noodzakelijk moet verzekerd worden.

In mijne vorige boodschap aan de Wetgeving, maakte ik haar opmerkzaam op de doelmatigheid van eene voorziening te maken in den verkoop van de moerassige en overstroomde landerijen, aan dezen Staat toegestaan door eene acte van het Congres, goedgekeurd op den 28 Sept. 1850. De Wetgeving in die zitting niet slagende in de poging om in zulk eenen verkoop te voorzien, kom ik nu op dit onderwerp terug, en beveel eene besliste handeling aan.

Er zijn ontelbare bedenkingen welke van dat gewigt moesten zijn, dat zij tot eene snelle beschikking over die landerijen en hare in bezitneming voerden. De beschikking over dezelve zoude grootelijks strekken om de gezondheid van de aangrenzende localiteiten te verbeteren — zoo de bevolking van het land verhaasten, winstgevend en een belastbaar eigendom zijn van veel, dat voor het tegenwoordige in vele opzigten nutteloos is, en men gelooft, dat geene wet tot hare bescherming, of tegen het weghalen van haar hout, krachtig genoeg kan gemaakt worden om voor te komen, dat zij niet beroofd worden van dat, wat hare voornaamste waarde uitmaakt. Zelfs als men de mogelijkheid toegeeft van zulk eene wet te kunnen doorzetten, kan zulks niet gedaan worden zonder grooten kommer en groote uitgave voor den Staat.

Sedert de vergadering van de laatste wetgeving, heb ik mij beijverd maatregelen te nemen niet alleen tot de bevestiging der daadzaken, betrekkelijk de menigte en waarde dier landerijen, maar ook om den Staat daarop een goed regt te verzekeren.

Volkomene en goedgekeurde lijsten van zulke landerijen die onverkocht blijven, binnen het opgemeten gedeelte van den Staat, en van te voren te koop in de onderscheidene V.S. Land bureaux, zijn door den commissionair van het algemeen land office bezorgd geworden, en zijn als volgt: —

In het Milwaukie Land District.		53,636,93-100	akk.
" Mineral Point	do	13,515,40-100	akk.
" La Crosse	do	217,295,18-100	akk.
" Willow River	do	148,016,45-100	akk.
" Menasha	do	717,523,62-100	akk.
" Steven's Point	do	521,670,52-100	akk.

Makende een totaal van een millioen zes honderd een en vijftig duizend twee en zestig 10-100 akkers.

Officiele berigten van het generaal land office, van de verkoopingen door het gouvernement gedaan van zulke geschonkene landerijen, sedert het passeren van de schenkings-acte, en voor welke de Staat buiten twijfel geregtigd is geld of ander land te ontvangen, zullen, zoo als beloofd is en met vertrouwen verwacht wordt, komen; hetgeen, zoo als men denkt, het getal in de gemetene gedeelten van den Staat met bijna twee millioen akkers zal vermeerderen — zoo dat, na eene matige schatting voor dat gedeelte van het overstroomde land in de gemetene districten, [niet voorkomende op eene van de vermelde lijsten] en van de moeras- en overstroomde landen, die nu gemeten moeten worden in de noordelijke gedeelten van den Staat, kan men billijker wijze veronderstellen, dat de totale hoeveelheid, die door die gift laatstelijk aan den staat komt, omtrent drie millioen akkers zal bedragen. Voor de landen, welke op de volkomene vermelde lijsten voorkomen, zijn zulke verzekeringen van den Commissionair ontvangen, dat het vast is dat de patenten weldra aan den staat zullen afgezonden worden.

Vele van deze landerijen zijn kostbaar en als er een verstandige voorziening in derzelver verkoop gemaakt werd, zou eene groote som geld spoedig door den Staat gerealiseerd worden, nadat de bedingen van de gift vervuld zijn.

De voegzaamheid van aldus over deze landerijen te beschikken toestaande, kan ik geenen Constitutioneelen grond vinden om de aanwending van het overschot te beletten, nadat zij tot het plan zijn gebezigd door de schenkings-acte vereischt, tot zulke doeleinden, als de Wetgeving geschikt zal oordeelen, en wel des te meer, daar er nog eene groote som moet worden uitgegeven tot den opbouw van gebouwen—zoo als de voltooijing der Correctionele gevangenis, den bouw van de onderscheidene gestichten van liefdadigheid, en weldra van een nieuw Capitool gebouw, of de vergrooting van het oude, hetgeen reeds nu, wegens gebrek aan plaats voor bureaux, blijkt noodzakelijk te zijn.

Uit het onderzoek, dat ik in deze zaak heb gedaan is mij klaar gebleken, dat wij van den verkoop dezer landerijen, aan de schatkist alle verschotten kunnen terug geven, welke voor publieke gebouwen van welken aard ook, gedaan zijn, en verder al zulke gebouwen stichten als de Staat nog in menig toekomend jaar zal vorderen. De constitutioneele grenzen voor Staats schulden zijnde, en die grenzen gedurende 1852 en 1853 bereikt zijnde, ben ik sterk doordrongen van de meening, dat de verkoop dezer landerijen voor het tegenwoordige het eenige middel is, hetwelk ons ten dienste staat; waardoor wij voor de genoemde doeleinden zorgen kunnen, zonder tot eene regtstreeksche belasting te moeten overgaan, waarvan de last, voor de gewone uitgaven van den Staat, dus nog in zijne kindsheid zijnde, volkomen gelijk zal bevonden worden aan de bekwaamheid om dezelve te bestrijden.

Daarom beveel ik aan dat, in geval er tot den verkoop dier landen aanstalten gemaakt worden, de daaruit voor den Staat voortspruitende gelden voor boven gezegde doeleinden worden ter zijde gelegd.

Sectie drie, artikel vier, van de constitutie eischt dat de Wetgeving bij eene wet zal voorzien in eene telling van de inwoners van den Staat in het jaar 1855. Gij zult zonder twijfel de vervaardiging van dat instrument in de tegenwoordige zitting goedkeuren. Gevoegd bij de vereischte telling, beveel ik aan dat er, te gelijker tijd, gezorgd worde voor het bijeenzamelen van zulke voldoende inlichtingen omtrent de manufacturen, producten en het eigendom van den Staat, als mogelijk zal zijn te verkrijgen. De inlichtingen dus verkregen zullen zonder twijfel belangrijk, kostbaar en voordeelig voor den Staat bevonden worden.

Het levert stof tot gelukwensching, dat de verschillende spoorweg ondernemingen onzes staats tot eenen zekeren graad ontheven zijn van de tijdelijke drukking, te weeg gebragt door wel bekende oorzaken. Het is thans eene erkende daadzaak, dat deze gewigtige middelen in de snelle bevolking onzes lands en de ontwikkeling van deszelfs bronnen in dezen Staat veilige middelen verschaffen tot de voordeelige belegging van kapitaal; en zoodanig is thans onze toestand, dat het niet langer onvermijdelijk voor ons is, geheel en al aan uit andere en rijkere staten aangebragte middelen af te hangen, tot derzelver constructie.

Tot op betrekkelijk jongen dagteekening heeft het volstrekt noodzakelijk geweest de hulp van vreemd kapitaal in te roepen, ten einde de eerste stappen in deze ondernemingen te doen, en geen beter bewijs konde geleverd worden van de snelle en krachtige ontwikkeling des Staats, dan dat onzer grootelijks toegenomene bekwaamheid om zulke middelen van verkeer te bevorderen en de zekerheid eener goede winst voor de in derzelve gemaakte geldbeleggingen. Behalve de milde belooning verkregen door iederen tak van nijverheid en onderneming en van de toenemende daargesteld door overvloedige oogsten, geheel boven de behoefte voor inlandsch gebruik, ofschoon vermeerderd zijnde door de behoeften eener wezenlijke emigratie, heeft deze noodlot van zelf eenen aard geweest, die in geene geringe mate het beschikbare kapitaal des Staats vermeerderd heeft. De wetten van verkeer, welke trapswijze en bestendiglijk den voorraad in overeenkomst met de behoeften regelen, hebben ongeveinsd doch met gewisheid aan onze burgers voor een groot deel zulke middelen verschaft als hunne behoeften vereischten en hun toestand hen in staat stelde te verzekeren en winstgevend te maken. Deze wettige werken van binnenlandsche verbetering, welker constructie de voornaamste zorg onzes Staats noodwendig maakte, hebben de uitwerkselen der algemeene drijfveer gevoeld. Zoodanige als reeds in werking zijn, worden met al der daarmede belaste compagnien ten dienste staande middelen voortgezet, en men gelooft thans met vertrouwen, dat derzelver voltooijing binnen een billijk tijdsbestek boven de ongelijkheid van twijfel verheven is. Het behoorde de zorg der wetgeving te wezen, door liberale wetten deze gewigtige aangelegenheden te ondersteunen en derzelve door al zulke wetten te beschermen, als strekken kunnen, om derzelver spoedige constructie en de voortduring dier geldbeleggingen, welke tot derzelver bevordering of doorzetting mogen ontvangen worden, te verzekeren. Als eene der middelen noodzakelijk om dit doel te bereiken, beveel ik ten sterkste de aanneming van zulke wetten aan, als strekken kunnen om het plegen van eenig bedrog, door eene meerdere afgifte van aandeelen of anderzins door de beambten van ingelijfde compagnien, hetwelk het belang derzenen die hun het beheer hunner zaken, of dat van het publiek in 't algemeen hebben toevertrouwd, konde schaden, te voorkomen.

FEUILLETON.

De Hollanders op Manhattan.

Uit het Engelsch vertauld

door

Arie van Ingen.

(Vervolg van No. 2.)

Toen de bevolking toenam en veelsoortig werd, werd die verdraagzaamheid tot een verwijt gemaakt; door hunne Puriteinsche naburen ten oosten, en de leden der Anglikaansche en Roomsche kerk ten zuiden, werd Nieuw Amsterdam (zoo als de Manhattan-kolonie genoemd werd) uitgescholden, voor "eene kooi vol onreine vogels".

De West Indische Compagnie was niet ten volle tot werking gereed, voor in den winter van 1623, toen zij krachtdadige pogingen ter kolonisatie in het werk stelde, niettegenstaande het protest van Jacobus's afgezant in den Haag tegen de verdere "nederzetting en inbezitneming" van de Hollanders aan den Hudson, gelijk de Maurits-rivier toen door de Engelschen genaamd werd. Tot nu toe was ruilhandel de eenigste bezigheid der Hollanders in Nieuw Nederland en zeer weinigen bekroop de lust daar begraven te worden. Zij moesten aan het Vaderland ontwend worden voor zij stichters eens vasten Staats konden zijn. Landbouw en familie-verbindtenissen konden dit gewenschte doel doen bereiken, en daarom werden dertig Waalsche familiën, die in Amsterdam schuiling gevonden hadden, in de lente van het jaar 1623 overgezonden, ter stichting eener kolonie. Het waren Protestanten van de grenzen tusschen Frankrijk en Vlaanderen en betere bouwstoffen ter stichting eener gezonde kolonie konden er niet gevonden worden, dan de honderd en tien mannen, vrouwen en kinderen, die in het begin van Mei op Manhattan aan wal kwamen.

Eenige gingen de rivier verder op en zetten zich neder in de tegenwoordige Ulster County; vier paren, die op reis getrouwd waren, trokken naar de pas ontdekte Delaware, of Zuid-Rivier, twee familien en zes mannen zeilden de Connecticut op, tot aan de plaats waar Hartford ligt, om zich daar neder te zetten, eene vesting te bouwen en op grond van Block's ontdekkingen, een Hollandsch regtsgebied over die landstreek te doen gelden; en het meerendeel namen hunne woningen op de landen nu door de steden Brooklyn en Willemsburg, op Long Island, ingenomen.

Daar werd door Sara Rapalje het eerst adem gehaald en hare gedachtenis is vereeuwigd als het eerste blanke kind in de provincie Nieuw Nederland geboren.

May en zijn opvolger Verhulst regeerden alleen, maar in 1626 kwam Pieter Minuit als gouverneur aan, vergezeld door een' raad van vijf bekwame mannen, een' koopman of algemeenen Commissaris, (die tegelijk secretaris was van de provincie) en een' Schout, (Sheriff) om hem bij te staan. Zijn staatkundig plan was de wil zijner meesters, uitgedrukt in voorschriften en bevelen, en hij begon terstond met geestdrift aan de daarstelling eens Staats, op de grondslagen van wet en orde.

Het was zijne eerste zorg, het regt der Hollanders op Manhattan te versterken. Hij ontbood eene raadsvergadering der Indiaansche opperhoofden en kocht van hen het geheele eiland, beslaande twee en twintig duizend akkers, voor bijltjes en andere zaken, ter waarde van zestig gulden. Deze regtvaardige en noodzakelijke handeling mag zonder blozen vergeleken worden met de onderhandelingen van Penn, onder den Shackamaxon olm, meer dan vijftig jaren later, en steekt gunstig af bij de onregtvaardigheid, waardoor de Nieuw-Engeland Indianen, de Susquehannocks, Powhattans en de stammen van de Neuse streek in de Carolinas genoodzaakt werden hunne bijlen tegen de Engelschen op te ligten. Om deze bezitting te verdedigen, werd door Minuit aan den bekwamen Kryn Frederiks het bevel gegeven, eene vierhoekige vesting van aarde en steen te bouwen in de nabijheid van Bowling-Green van lateren datum, en noemde dat gebouw het Fort Amsterdam. Het fort Nassau was reeds op de Zuid Rivier, een weinig beneden de tegenwoordige ligging van Philadelphia, gebouwd geworden, en het Fort Oranje, op den grond waar de hoofdstad van den Staat Nieuw York is, was behoorlijk bemand en onder het bevel des Commissaris Krieckebeeck.

De toekomst der Hollanders op Manhattan beloofde overheerlijke vruchten; toen meer huisgezinnen overkwamen en het genoegen der gezelligheid in hun midden toenam, scheen alles bloeijend en rustig. Zij dreven handel, bouwden huizen, bewerkten hunne hooven, hadden bruiloftsfeesten en dagen van uitspanning en vermaken;—toen Virginie eene koninklijke Provincie werd en de Plymouth kolonisten pogingen in het werk stelden om zich van de ketenen hunner rijke meesters in Londen te ontdoen, waren de Hollanders op Manhattan zoo vrij als de lucht en zoo gelukkig als bedorvene kinderen.

Maar een schitterende ondergaande zon is niet altijd de voorlooper eens schoonen dags. Spoedig na het begin der geschiedenis van Nieuw Nederland verschenen kleine, maar onheilspellende wolken. Zij bevatten de verborgene elementen eens opkomenden storms, losbarstende daar waar de hemel het helderste was. De misdaad van een persoon, bragt het bestaan des Staats in gevaar. Er was vrede met al de Indiaansche stammen. De Manhattans, de Pachamies, de Weckquaesgeeks en de Tankiteks van West Chester; de Hackingsacks en Raritans van Nieuw Jersey en de Canarsees, de Rockaways, de Merrikokes, Mattinecocks, Corchaugs, Shinecocks, Secataugs, Marsaqeagues en Nissaquages van Long-Island, kwamen vrijelijk naar de nederzetting om hunne huiden en oesters te verruilen en eens te rooken. Op een' zekeren morgen kwam een Weckquaesgeeksch opperhoofd, vergezeld van zijn neefje en een' strijder, bevracht met beverhuiden, aangeloopen langs de oevers van het meertje dat zich toen bevond in de diepte, waar nu de Geregts-zaal staat. Drie van Minuit's knechten plunderden hen en vermoordden toen het opperhoofd. De knaap nam de vlugt in de digte bosschen aan de Oost-Rivier en ontkwam, maar liet een' vloek op de Blanken achter, en zwoer wraak te zullen nemen, zoodra rijpere jaren hem daartoe in staat zouden stellen. Wij zullen aanhalen hoe hij zulks volbragt.

Ook aan de andere zijde der bergen pakte zich eene onweerswolk te zamen. De commissaris Krieckebeek nam dwaasselijk en boosaardiglijk deel in eene schermutseling tusschen de Mohegans en eenige Mohawks, waarin hij gedood werd. Daarop volgde wantrouwen. De huisgezinnen verlieten het fort Oranje en zochten eene schuilplaats op Manhattan; slechts eene kleine bezetting werd achtergelaten, om het fort te verdedigen. Door vijandige teekenen onder de Raritans verontrust, namen de Walen aan de Zuid-Rivier, bijna ter gelijker tijd de vlugt naar Manhattan en eene schakel in de vriendschapsketen, die de Hollanders en de Indianen te zamen bond, was voor altijd verbroken.

In den tijd, dien de Hollanders bezig geweest waren hunne nederzettingen te maken, was een gezelschap van honderd mannen, vrouwen en kinderen, dier Engelsche puriteinen, die langen tijd in Holland, tegen de stormen der vervolging schuilplaats hadden gevonden den Atlantischen Oceaan overgestoken in de *May Flower*, en had blokhuizen gebouwd op de oevers van de Massachusetts Baai. Zij woonden daar zeven jaren, voor dat een handelsverkeer tusschen hen en de Hollanders op Manhattan geopend was. Toen zond Minuit een' brief van vriendschapsbetuiging aan Gouverneur Bradford, deed voorstellingen van wederkeerige welwillendheid en dienstvaardigheid, en bood, met een ruim vooruitzigt op handels voordeelen, aan, de puriteinen van allerlei koopwaren te voorzien, die zij noodig hadden. De slimme Bradford nam het aanbod van vriendschap, beleefdelijk aan,—beloofde voortaan met de Hollanders handel te drijven, zoo het met voordeel kon geschieden, verzocht den Hollanders niet zoo ver oostelijk te komen als de Narragansett Baai, om bevers te vangen of handel te drijven met de Indianen; en merkte rondborstig aan, dat de Hollanders, in Amerika geen regt hadden om te planten of handel te drijven, boven den veertienden graad.

Minuut vatte vuur, en zeide in zijn antwoord aan Bradford dezen duidelijk, dat de Hollanders hunne regten kenden en dezelve zouden handhaven.

Eene vriendelijke gemeenschap werd echter voor eenigen tijd in stand gehouden en een gezantschap verliet Manhattan, om met de Engelschen te Plymouth in onderhandelingen te treden.

Maar omdat Bradford altijd aanhield op den voorrang van de parlementen regten der Engelschen op Nieuw Nederland, was er gedurig een twistappel tusschen de Hollanders en Puriteinen, terwijl een voordeelig handelsverkeer, hen in eene minzame houding tot elkander hield.

In dien tusschentijd had de West Indische Compagnie hare rijkdommen en magt vermeerderd, door het goede geluk harer oorlogschepen, tegen de koopvaardijschepen van Spanje, waarmede Holland toen in oorlog was. De vloten der Indische Compagnien maakten den regterarm der Hollandsche magt uit en de Staat werd door die handel-monopolies heimelijk bestuurd. In September 1627, verwierf de in armoede geboren Piet Hein, den rang van Admiraal, door zijne heldendaden op de kusten van Cuba. Hij ontmoette de Spaansche zilvervloot, op hare reis van Yucatan, beladen met den buit van de geplunderde vorsten van Mexico en Peru; hij nam de geheele vloot en stortte over de 12,500,000 guldens in de schatkist zijner meesters. Brazilie met al deszelfs rijkdommen in grond en mijnen, behoorde kort daarna tot hunne bezittingen en andere schitterende overwinningen op den Oceaan, gaven aan Holland, buiten tegenspraak, de overmagt op de Zee.

Piet Hein stierf, in de armen der overwinning, op zee, en werd met koninklijke staatsie begraven, naast Prins Willem van Oranje, in de oude kerk te Delft, waar de "Pelgrim Vaders" hunne laatste godsdienstoefening, op Hollandschen bodem hielden. Zijne dankbare regering rigtte een prachtig marmeren gedenkteeken op, in een' der vleugels van dien ouden tempel. Zijne eenvoudige moeder zeide, toen de Staten Generaal haar een' brief van rouwbeklag zonden, "ach! ik dacht wel dat dit zijn einde zou zijn. Hij was altijd een zwerver, hoewel ik mijn best deed om hem te verbeteren. Hij heeft niet meer verkregen, dan hij verdiende."

Rijkdom en magt maakten de West Indische Compagnie trotscher en begeeriger. De geringe voordeelen van Nieuw Nederland getrokken schenen nu van geene beteekenis te zijn en zij maakte nieuwe plannen ter vermeerdering harer winsten. De vruchtbare bodems van deszelfs gebied behoefde bebouwers en een leenstelsel werd voorgesteld, gelijk aan dat hetwelk in Holland in gebruik was. Aan de rijke leden der Compagnie bood men bijzondere voordeelen en groote bezittingen aan, op voorwaarde, dat zij ten minste vijftig meerderjarige personen daarheen zouden zenden, als werkelijke kolonisten en kleine kolonien zouden vestigen op verschillende plaatsen in Nieuw Nederland, uitgenomen op Manhattan, dat de hoofdplaats van den nieuwen Staat zou bevatten. Deze landverhuizers zouden pachters zijn van de patronen (zoo als de heeren van het leengoed genoemd werden) gedurende een zeker getal jaren, en "geheel en al ontslagen wezen van tollen, belastingen, accijnsen, inkomende regten en andere opbrengsten." Dit leenstelsel werd door de Staten Generaal in 1630 goedgekeurd; een charter van "Voorregten en Ontheffingen" werd door dat ligchaam toegestaan en verscheidene Patroon-heerlijkheden werden gesticht. Die van van Renselaer, nabij Albany, is het eenigste overblijfsel van eene ruwere eeuw, toen geld bijzondere staatkundige voorregten kon koopen en die bijzondere voorregten weinige personen boven de gewone menschenkinderen verhieven, onder de menigte in de maatschappelijke weegschaal. Die van Godeyn en Blommaert, aan de Delaware, en van Pauw in Nieuw Jersey en op Staten Eiland, tegenover Nieuw York, zijn sedert langen tijd met andere afschuwelijke overblijfselen der Europesche leenroerigheid, die hun' weg gevonden hadden, begraven.

De besturing van Minuit nam een einde in 1632.

De gedurende de jongst verloopene maanden aan het licht gebragte gebeurtenissen in verschillende staten, toonen de bestaande behoefte aan zulke wetten aan; en tenzij eenige maatregel van dezen aard genomen worde, moet de aanleg onzer spoorwegen noodzakelijk vertraagd worden door feiten, welke de wetgeving voor een groot deel kan verhoeden, door het heffen van zware boeten voor misdaden van bedoelden aard en zoodanige andere beperkingen, als zij in hare wijsheid gepast achten moge te stellen. Zoodanige stap zal de uitwerking hebben, om de waarde onzer buitenlandsche waarborgen grootelijks te doen toenemen, door kapitalisten vertrouwen in derzelver blijvende waarde in te boezemen. Dit onderwerp acht ik van het grootste gewigt en ik vertrouw dat uwe ernstige overweging op de aanneming eener wet moge gerigt wezen, welke de gewenschte uitwerking hebben zal. De door mij in mijne vorige boodschap uitgedrukte gevoelens, betrekkelijk het gewigt eener spoedige voltooijing onzer spoorwegen, en de middelen welke mij tot derzelver aanleg dienstig toeschenen, kleef ik nog aan, en wilde ik hier herhalen, ware eene eenvoudige verwijzing naar dat document niet voldoende. In verband hiermede acht ik het doelmatig aan te bevelen, dat de wetgeving zulk eene wet annneme,als welke Spoorweg- en Plank Road Compagnien in staat stellen zullen het regt van doortogt te verzekeren over alle landerijen toebehoorende aan den Staat, of voor eenig fonds in waarborg gehouden wordende.

Ik nam de gelegenheid aan de wetgeving de noodzakelijkheid te toonen om het Congres opmerkzaam te maken op de verbetering onzer Rivieren en Havens, door de hulp der algemeene regering. Sedert dien tijd heeft het Congres over de zaak gehandeld en eene acte gepasseerd, welke meer liberale appropriatien gedoogde, dan tot nu toe het geval was. De president achtte het voegzaam aan deze wet zijne goedkeuring te weigeren, en het is te betreuren dat hij het voor zijnen pligt hield, dien weg in te slaan, ten opzigte van de diepe belangstelling welke wij hebben in het maken van evenredige appropriatien door het Congres voor deze doeleinden. Dit is voor vele jaren door het westen gevraagd, als een regt, waarop het aanspraak had, zoowel als dat gedeelte van ons gemeen land dat aan of nabij de zeekust ligt; en er is nog geene voldoende reden opgegeven, waarop wij niet het volle voorregt van een stelsel zouden hebben, dat zich voor anderen zoo voordeelig getoond heeft.

Tot dus verre kunnen wij met voegzaamheid zeggen, dat al de voordeelen, welke wij door de hulp van het algemeene bestuur hebben geplukt, ter naauwernood de moeite waard zijn,welke het gekost heeft dezelve te verkrijgen Het regt het welk zoo lang gevorderd is, als een regt beschouwende waartoe wij gewettigd zijn door de zuiverste grondbeginsels van regtvaardigheid en nationalen ijver, acht ik het gepast al de gevoelens te herhalen, die ik vroeger over dat onderwerp heb uitgedrukt, en van de Wetgeving te eischen het Congres aandachtig te maken, of op het maken van deze verbeteringen door toeeigenen van de federale schatkist, of op het wegnemen der in den wegstaande belemmeringen om die zelve te maken.

De herziening onzer wetten is van gewigt genoeg, mijns inziens, om de wetgeving in de tegenwoordige zitting te magtigen, tot de voorloopige stappen, noodzakelijk tot de bereiking van dat doel; zoo groot is de menigte onzer wetten nu, en zoo onduidelijk, tegenstrijdig en onzeker in haren aard, dat het zeer moeijelijk is zelfs voor hen, wier ambt hun de beste gelegenheid geeft, om te weten wat de bestaande wetten zijn, om het verbindend besluit van eene verworpene of veranderde wet te onderscheiden, en dit kwaad, in verband met de wijze van onze statuten af te kondigen, laat het volk van onzen Staat zoo zeer in het duister omtrent de handelingen der Wetgevers, als of het in eenen anderen Staat woonde. De vastheid eener wet is een van de hoofdvoordeelen die daarvan af te leiden zijn, en het is duidelijk dat het beter zou zijn voor het algemeen, het bestaan van slechte wetten te dulden, dan onder een stelsel te leven, dat aan onophoudelijke veranderingen onderworpen is. Onze overmatige wetgeving heeft eene strekking om eene geheel verschillende uitkomst voort te brengen, dan die welke men op het oog had, en wordt gesehat zoowel kwaads voort te brengen als voor te komen en te herstellen. Ik vertrouw, dat uwe aandacht aan dit onderwerp zal gewijd zijn en gij in het zamenstellen van een stelsel van wetten, die verstaan kunnen worden, zult slagen, zoowel als in het maken van eene hervorming in de manier van afkondiging.

Het voorstel door de wetgeving aan het volk gedaan in de laatste algemeene verkiezing, om de constitutie zoo te veranderen, dat zij eene twee jarige zitting van de wetgeving voorschreef, werd door eene besliste meerderheid van stemmen afgeslagen. Dat dit instrument in sommige bijzonderheden onvolmaakt is, en door veranderingen beter geschikt kan worden voor onzen toestand, daarvan ben ik door en door overtuigd; doch de politiek, van eenige verandering van hetzelve aan te nemen, voordat er eene grondige herziening door eene bijeenkomst heeft plaats gehad, mag wel overwogen worden.—Voorstellen om de constitutie of de wetten te veranderen, moesten door en door overdacht en de gevolgen met groote zorg en rijp oordeel overwogen worden.

De wet, die een tijd vast stelt voor de jaarlijksche vergadering der wetgeving op den tweeden Woensdag van Januarij, moest mijns inziens zoo veranderd worden, dat zij aan de beambten, wier taak het is jaarlijks door den Gouverneur aan de wetgeving berigt te geven, meer tijd laat na het einde van het fiscale jaar om hunne rapporten gereed te maken. Het fiscale jaar, zoo als wijselijk bepaald is, eindigt op den 31 December. Voor die departementen welke in verband staan met de financiele zaken van den Staat, is nu een onvoldoend tijdperk toegestaan, na het sluiten van hunne rekeningen op den laatsten dag van het jaar, om in behoorlijken vorm de rapporten, door de wet van hen vereischt,gereed te maken. Ten einde daarom een middel aan de hand te doen tegen het gezegde kwaad, en den Gouverneur eenen billijken tijd te geven tot het verkrijgen van zulke inlichtingen omtrent de rapporten als voor hem noodig is om aan de wetgeving mede te deelen bij het openen van dezit ting, zoowel als voor ontelbare andere redenen, welke met gepastheid kunnen vermeld worden, beveel ik aan, dat de jaarlijksche zitting hierna zal bepaald worden te beginnen op den derden of vierden Woensdag in Januarij, in plaats van den tweeden, zoo als nu is vast gesteld.

Wij, in gemeenschap met onze broeder-staten, hebben in het algemeen groote reden om ons te verheugen, bij de uitkomsten van het jaar dat juist geeindigd is. Ofschoon de pest op haar pad vele treurige harten en vele ledige huizen achterliet, dit uitgenomen heeft toch de natie reden om dankbaar te zijn. Binnen onze grenzen zijn al de kunsten des vredes bekroond met die billijke belooningen, de hoop op welke haar in het aanzijn heeft geroepen.—Eene overvloedige nijverheid heeft rijkelijk opgebragt, en terwijl de oude wereld haar bloed en hare schatten uitstort op het slagveld, hebben wij de vruchten van onzen arbeid in vrede mogen inzamelen. Burgerlijke en Godsdienstige vrijheid zijn de onze bij erfenis, en aan ons zijn in de grootste mate de zegeningen verwezenlijkt, die haar verzellen—door geene kracht ondersteund behalve die van een verlicht algemeen gevoelen. Gelijk de terugkeering der jaargetijden, en den uitloop van alle natuurwetten, heeft ons politiek stelsel deszelfs werking voortgezet, tot dat wij deze wonderbare uitkomst van de wijsheid onzer voorvaders leerden aanschouwen als eene eenvoudige zaak en deszelfs voordeelen, aannemen als de dagelijksche giften van de voorzienigheid.

De voortduring van dit stelsel kan echter alleen behouden worden, door eene strikte gehoorzaamheid aan de wetten, voor wier getrouwe uitvoering ik altijd zal gereed gevonden worden, als de noodzakelijkheid hiertoe zich opdeed.

In zoo ver uwe werkzaamheden bepaald mogen zijn tot de wettige onderwerpen voor welke gij zijt te zamengekomen, en gezocht worden de beste belangen van het gansche volk te bevorderen, indien derzelve niet in strijd zijn met dat instrument hetwelk wij gezworen hebben te zullen ondersteunen—kunt gij met vertrouwen op mijne medewerking staat maken.

Uitvoerend Departement, WM. A. BARSTOW.

MADISON, 12 January 1855.

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

J. QUINTUS, REDACTEUR.

$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 23 JANUARIJ 1854

— De Nieuwsbode kost voor Nederland $3½ per jaar $ 2,00 in de 6 maanden; enkele nommers 10 Cents.

— Kleine sommen gelds, hetzij beneden een dollar, of centen boven een of meer dollars, kunnen ons immer per brief in poststempels van *een* en *drie* cents, van laatstgenoemde 't liefst, in betaling worden toegezonden.

Zulke stempels kan men koopen bij alle postmeesters.

NB.—Geboorte-, Trouw- en Doodberigten worden in den Nieuwsbode geplaatst voor 25 Cents.

Verdeeling van Sheboygan County.

Wij weten niet op welke wijze het is uitgelekt, maar zeker is het, dat eenige personen in Sheboygan Falls en Plymouth een deel des volks in verschillende towns heimelijk hebben weten te bewegen, om eene verdeeling van Sheboygan County in de tegenwoordige zitting der Wetgeving te verzoeken, en wel zóó, dat meest al de towns in de nieuwe County komen en slechts de stad en town Sheboygan, town Mosel, town Wilson, en de fractie in range 23 van town Holland, de county Sheboygan zoude blijven. Het dwaze van dit door ambtenzoekers ontworpen plan moet iederen verstandigen burger gereedelijk in het oog vallen, want behalve de onnoemelijke groote kosten (die alle door het volk moeten gedragen worden) verbonden aan het stichten van nieuwe county gebouwen, het verkiezen en onderhouden van een stel nieuwe ambtenaren, het overschrijven van al de Deeds, Mortgages en Land Contracten, te zamen omtrent 40 lijvige boekdeelen uitmakende, het overdragen van al de papieren en documenten in de kantoren van den klerk der Regtbank, der Supervisors en Sheriff enz. enz., moet men toch bekennen dat Sheboygan County, zoo als zij *nu* bestaat, niet te groot is, en deze stad voor al de townbewoners, en inzonderheid voor de landbouwers, eene veel geschiktere plaats aanbiedt om, ter markt gaande, te gelijk hunne zaken bij de County ambtenaren te verrigten, dan dat zij daarvoor naar Plymouth, Sheboygan Falls of Cascade moeten gaan. Gisteren avond werd in deze stad eene talrijke vergadering gehouden om plannen te beramen ter verijdeling van dit eigenbelangzoekend doel, en aanstaanden Maandag avond zal tot dat einde alhier eene groote vergadering gehouden worden, tot welker bijwoning alle tegenstanders van de voorgenomene verdeeling worden uitgenoodigd, om eenige bepaalde besluiten daartoe te nemen. Landgenooten in Holland en Lima, weet gij het reeds dat men U van ons afscheuren wil en eenige politieke speculanten in Plymouth en Sheboygan Falls zich *ten uwen koste* zoeken te verhoogen en te bevoordeelen? Teekent geene petitien dan die *tegen de verdeeling* zijn. Hierover nog iets meer in een volgend nommer.

WISCONSIN WETGEVING.—Van het wetgevend ligchaam dezes Staats laat zich nog niet veel bijzonders mededeelen: De door den heer TAYLOR aangeboden bill ter amendering van het charter der Sheboygan en Calumet Plankroad Compagnie is door beide Huizen aangenomen.

De heer CAREY heeft een voorstel gedaan, op de overweging aandringende of het niet doelmatig ware het gebruik der in dezen Staat aanwezige gevangenissen te verbieden ter opsluiting van ontvlugte slaven, en ook van personen, die de beruchte Slavenwet mogten hebben overtreden. Dit voorstel heeft eene groote sensatie verwekt. Het is nogthans eene goede poging en wij hopen dat zij gelukken zal. Indien oom SAM gevangenissen in onzen Staat behoeft om zijne Wet op Ontvlugte slaven door te zetten, dat hij ze dan zelf bouwe!

Ook werd een wetsontwerp aangeboden, houdende afschaffing van het Landverhuizings Agentschap van wege den Staat. Dit is eveneens een wijze stap; bij nader inzigt is gebleken, dat dit louter weggesmeten geld kost.

Van wege de Wetgeving zullen besluiten naar onze Vertegenwoordigers in het Congres gezonden worden, inhoudende instructien om de wijziging der naturalisatie wetten tegen te werken.

DE KNOW NOTHING GOUVERNEUR van Massachusetts heeft volgens zijne belofte reeds zes vreemde krijgscompagnien ontbonden.

☞ De GERMANIA BANK, te Milwaukie, is j.l. Donderdag voor de tweede en laatste maal gesloten. Hare omloopende banknoten, bedragende omstreeks $22,000, zijn verzekerd voor $25,000 Tennessee & Missouri zes percents effecten, zoodat zij courant zullen blijven.

S. M. Booth schuldig bevonden.

De jury bragt Zaturdag voor acht dagen een verdict van schuldig in, na eene deliberatie van zeven uren, in de zaak van den heer BOOTH, redacteur van de Milwaukie *Free Democrat*, die aldaar voor regter Miller een verhoor heeft ondergaan, wegens deelneming in de bevrijding van eenen ontvlugten slaaf gedurende den voorgaanden zomer. Mr. B. werd met groote welsprekendheid op eene meesterlijke wijze verdedigd door den heer BYRON PAINE.—E. G. RYAN sloot het pleidooi voor de regering met al de bekwaamheid en zeggingskracht voor welke hij beroemd is. Regter Miller's last aan de jury wordt door de *Sentinel* gezegd "zoo ongunstig als immer mogelijk was", geweest te zijn, en hij vertelde de jury bijna in zoo veel woorden dat de aangeklaagde schuldig en het hunnen pligt was dit zoo uittespreken."

Als wij ons wel herinneren, dan is de straf welke over den heer B. kan worden uitgesproken, $1000 boete en zes maanden gevangenis.

De verdediger van Mr. B. heeft een nieuw verhoor en uitstel van vonnis verzocht, op grond van zeven of acht beëedigde verklaringen van verschillende personen, inhoudende, dat twee leden der jury, voor het onderzoek, verklaard hadden, dat de aangeklaagde schuldig was.

☞ Er worden thans meer dan ooit pogingen in het Congres aangewend, om de wetten op het stuk van naturalisatie (burger worden) zoo te wijzigen, dat geen vreemde in de burgerlijke regten deelen kan, voor dat hij een en twintig jaren in dit land gewoond heeft. Van het uiterste gewigt is het daarom, dat diegenen, welke hun voornemen hebben te kennen gegeven om burger te willen worden, zulks zonder uitstel doen, daar het anders soms te laat konde zijn en zij reeds grijze haren dragen eer zij burger worden, of bij eventueel overlijden hunne nabestaanden schade lijden.

☞ De schoenmakersknechts te Milwaukie hebben j.l. Dingsdag avond eene groote vergadering gehouden, en met algemeene stemmen besloten op hooger loon aan te dringen. Een groote optogt was het uiterlijk teeken van dit hun besluit, hetwelk zelf zoo bepaald schijnt te zijn, dat eenigen hunner een' schoenmakersknecht,die zich met hen niet wilde vereenigen en vrijheid meende te hebben zoo goedkoop te werken als hij verkiest, (en voorzeker heeft hij dit) verpligtten, het werk dat hij uit een winkel mede naar huis nam, wederom te brengen waar hij het gehaald had!

OAKLAND EN OTTAWA SPOORWEG.—Deze spoorweg, welke eenmaal Sheboygan door middel eener geregelde stoomvaart op Grand Haven met het oosten zal verbinden, moet, volgens de Grand Rapids *Enquirer* van 10 January, aanstaanden December gereed wezen tot Lyons, in December 1856 tot Ada, en in December 1857 tot Grand Haven. Het werk—zegt genoemd blad—wordt op beide einden der lijn voortgezet, en de directie is gereed om met het werk onmiddelijk tusschen Grand Rapids en Ada te beginnen, wanneer onze burgers voor de overblijvende dertig duizend van de zestig duizend dollars willen inschrijven, welke som oorspronkelijk van deze county geeischt werd. Mogten zij zulks doen, dan zal het werk tot aan deze stad een jaar vroeger gereed wezen dan anders. Wij veronderstellen dat de landbouwers, die dezen herfst en winter hunne tarwe naar Kalamazoo vervoerden, ten einde er betere prijzen voor te bedingen, ieder met hart en hand voor eenige honderden dollars in aandeelen zouden inschrijven, ten einde zij te eerder eene verhooging van twintig @ dertig cents van Grand Rapids prijzen voor hunne tarwe kunnen erlangen.

☞ Met genoegen vernemen wij, dat het gerucht, dat de Generaal SAM HOUSTON tot de know nothings was overgegaan, van allen grond ontbloot is en een uitvindsel van de know nothings zelve, die zonder twijfel daardoor hunnen invloed wilden vermeerderen. De oude generaal kwam onlangs te Huntsville, Texas, in eene openbare vergadering op dit onderwerp en zeide: "ik heb eens onder de nietsweters behoord; maar dit is al lang geleden, want ik was toen nog zeer jong. Betrachting en ondervinding hebben mij iets geleerd en daarom weet ik niets meer van mijne vroegere gemeenschap met de nietsweters."

LANDVERHUIZING. Het jaarlijksch verslag van de New Yorksche Commissionnairs van landverhuizing toont de volgende geboorteplaatsen aan van de 313,-747 landverhuizers, aangekomen in die haven in het jaar 1854, makende eene meerderheid over het vorige jaar van 30,415:

Ierland	97,004	Portugal	205
Duitschland	166,723	Belgie	385
Engeland	30,016	West Indien.	11
Schotland	4,814	Canada	2
Wales	1,263	Nova Scotia	128
Frankrijk	7,503	Sardinie	148
Spanje	643	Zuid-Amerika	109
Zwitserland	8,636	China	2
Holland	1,289	Sicilie	58
Noorwegen	81	Mexico	33
Zweden	1,751	Rusland	33
Denemarken	102	Turkije	6
Italie	773	Griekenland	7

☞ In deze County zijn, naar wij vernemen, berigten ontvangen uit Vere en Westkapelle, prov. Zeeland,en uit Gelderland, luidende, dat aanstaanden zomer vele menschen van daar herwaarts denken te komen en zij zich reeds op de reis voorbereiden.

Ook Mr. GARDNER, Gouverneur van Massachusetts is, bij zijne inhuldiging, met open vizier, als *know-nothing* opgetreden. De man schijnt ruimschoots te deelen in den haat der Amerikanen, waarvan hij spreekt, jegens die buitenlandsche indringers, die Amerika's woestijnen tot vruchtbare akkers komen maken, en zeer met de vrees bevangen te zijn, dat de inboorlingen door de vreemdelingen zullen overrompeld worden, gelijk de roodhuiden, de ware inboorlingen, door de blanken overrompeld en verdreven zijn. Daar tegen moet men zich met alle middelen verzetten, en de inboorlingen moeten zorgen dat zij baas blijven. Voorecrst moet men alle vreemde talen ten onder brengen, en om daartoe te komen, in de scholen van den Staat, slechts het gebruik van eene taal, de Engelsche gedoogen. Wel, gij Duitschers! zult gij de schoone taal, waarin Kant en Lessing geschreven, waarin Schiller en Goethe gedicht hebben, verloochenen? Zult gij de rijkdommen van Duitschlands letterkunde voor uwe kinderen laten verloren gaan, door hen in de taal hunner vaderen niet te onderwijzen? Hierin althans kan geen know nothing u wetten stellen, en, wij weten het, gij zoudt die ook niet aannemen. En u, klein hoopje Landgenooten, behoeven wij niets te zeggen: wij kennen uwe liefde voor uwe moedertaal genoeg, en wij weten dat uwe ooren, hier zoo vele vreemde klanken vernemende, en Hollandsch woord als hemelmuzijk opvangen. Klein zijt gij, maar sterk in het bewaren van Vaderlandsche taal en zeden: De Hemel geve, dat gij altijd *Hollanders* blijven zult, en uwe kinderen de boeken, die hen met de deugden onzer voorvaders bekend maken, kunnen blijven lezen.

Verder wil Mr. Gardner, dat alle militaire vereenigingen, die bij uitsluiting gegrond zijn op het ontwikkelen van buitenlandsche gevoelens, zullen ontbonden worden, opdat tot het Amerikaniseren van het leger aan en tot het zoo veel mogelijk weren van vreemdelingen zoowel uit het krijgs- als Staatsbestuur; zoodat een ieder niet geborene, in de krijgs- of Staatsdienst, zijne fortuin niet zal behoeven te zoeken. Om kort te gaan, de vreemdelingen moeten niet veel meer zijn dan werkdieren, dan lootrekkende slaven, die van het regt van mensch en burger niets weten, en er ook niet mede noodig hebben, en, al zijn zij ook met de edelste begaafdheden bedeeld, geen ander gebruik van derzelve maken, dan om business te doen.

Er was ook nog bij de wetgeving een voorstel ingekomen om in de constitutie deze verbetering te brengen, dat, niemand het regt van stemming zal hebben die de Engelsche taal niet lezen en schrijven kan.—Men zou wel zeggen dat men zonder dit vereischte geen braaf mensch en goed christen zijn kon.

Het ontbreekt den know nothing's echter ook niet aan een vijgeblad, om hunne schaamte te bedekken, en dit is de zaak der slaven. Men late zich echter geen zand in de oogen werpen, door de naar aristocratie halende verpligting, [illegible] die de tot verachte Paria's zonder willen vermeerderen, en houde zaken gelijk de volgende slechts voor het geen zij zijn: HUMBUG.

Men heeft namelijk, bij de Wetgeving in Massachusetts, een verzoek tot aanneming van de volgende wet ingediend, "dat een persoon, die zich met het arresteren, vasthouden of uitleveren van eenen voortvlugtigen slaaf, als regter der Ver. Staten, commissaris, marshal, deputy marshal, of in eenige andere betrekking, of ook als privaat persoon, inlaat, voor altijd onbekwaam zal zijn, als gezworene bij een geregt van dezen Staat te dienen, of eenig eere-, vertrouwen- of loonambt, in den Staat, de county, de stad of de town, te bekleeden; of hij moest eerst weder, door eene begenadiging, van zijne schande ontheven zijn;—en dat een ieder, die op eenen gezegden slaaf aanspraak maakt, zoo als een ieder die hem de behulpzame hand biedt, als hij beproeft, zulk eenen gezegden slaaf uit dezen Staat te verwijderen, zonder dat hij over de vraag zijner slavernij of vrijheid een gezworen proces heeft gehad, met geldboete en gevangenis zal gestraft worden." O hoe menschlievend! De slaven vrij en de vrije in banden, omdat zij niet in de Ver. Staten geboren zijn.

BINNENLANDSCHE VERBETERINGEN.—De Heer MACY heeft op den 21 Dec. l. l. het volgende wetsontwerp tot toelage voor de havens ingediend:

Voor Ozaukee, $ 10,000; Sheboygan, $12,000; Manitowoc, $12,500; het uitdiepen van de Wolf-rivier, $10,000; het wegruimen van de zandbank in den mond van de Fond du Lac rivier, $5000; het wegruimen van belemmeringen te Menasha, $5000; breekwater te Fond du Lac, $5000.—De heeren WELLS van Milwaukie, SHIELDS van Chicago, CASS en STUART van Michigan, hebben insgelijks wetsontwerpen in dien geest ten behoeve hunner respectieve localiteiten aangeboden.

☞ De nieuwspapieren van Detroit van den 4 Jan. l. l maken de schorsing bekend van HOWARD SMITH & Co., privaat bankiers in die stad. De Detroit *Inquirer* spreekt op eenen hoogen toon van de firma en zegt, dat er geen twijfel is of al hare verbindtenissen zullen eerstdaags worden betaald.—Howard Smith & Co., zijn eigenaars van de *Government Stock Bank* te Lafaijette, Indiana. De aandeelen, waarop de uitgaven van de bank gegrond zijn, zouden niet voor eene voldoende som verkocht kunnen worden, om die uitgaven te bestrijden. Het bedrag van de in omloop zijnde bankbiljetten is echter klein, niet boven de $20,000. De noten van deze bank werden op Donderdag te Detroit verkocht tegen 25 cents per dollar.

DE BANK VAN NAPERVILLE —Deze bank heeft hare bezigheden weder aangevangen onder gunstige voorteekenen, en hare banknoten zijn weder in het openbaar vertrouwen hersteld en overal gangbaar.

OSHKOSH CITY BANK. — Tot ons leedwezen moeten wij bevestigen, dat deze bank hare betaling geschorst heeft. Bezitters der bankbiljetten zullen niets verliezen; doch depositors zullen misschien eenige schade lijden.

☞ Uit Rochester, N. Y., schrijft men ons van den 5 dezer:

"Nieuws is hier weinig, als geldsgebrek en stilstand in bijna alle zaken. Binnen weinige weken zijn vele huisgezinnen gereed naar het Westen te trekken, waarvan zij tegenwoordig door den winter worden teruggehouden."

☞ Col. WEBB, die laatstelijk van Engeland teruggekomen is, na een bezoek van eenige maanden, verklaart in de kolommen van zijn blad, de New York *Courier and Inquirer*, dat hij overtuigd is, dat de bovendrijvende meening, dat Engeland en Frankrijk vijandig zijn tegen den aankoop van Cuba door de Vereenigde Staten, eene dwaling is. "Integendeel" —zoo vervolgt hij—"de beste mannen in Engeland zouden verheugd zijn, hetzelve vreedzaam tot de Vereenigde Staten te zien overgaan, in de volle overtuiging, dat zoolang als het eiland het onze niet wordt, het zedelijk onmogelijk zal zijn een einde aan den vervloekten slavenhandel te maken."

☞ Wij zijn in het bezit van de *Hollander*, van 4 en 11 Januarij. Het nieuws dat deze bladen inhouden is, "dat Ds. S. BOLKS, te Grand Haven, wederom een beroep heeft ontvangen naar Waupun, Wis., en z. e. w. dit in ernstig beraad heeft genomen." Volgens dat blad is Ds. M. YPMA, te Graafschap, *verroepen* naar de Hollandsche nederzetting nabij Chicago.

GEMENGDE BERIGTEN.

Een der Britsche soldaten in de Krim schrijft aan eenen vriend in Engeland: "Het klimaat is hier zeer koud en ik heb geen hemd op mijn' rug. In waarheid,de heele armee loopt in lompen. Vele zijn barrevoets en hebben geene sokken, als zij ze niet van de doode Russen nemen.—Een ontwerp van wet, dat eenen hevigen redestrijd veroorzaakt, is aan de wetgeving van Illinois voorgesteld, door de heer *Cook* van La Salle. Het verwerpt de voor tien jaren aangenomen wet, welke de nederzetting van vrije negers in dien Staat verbiedt. Er bestaat eene groote belangstelling in dit onderwerp en het is meer dan waarschijnlijk, dat de wet zal verworpen worden.—Eenige wiskundigen hebben uitgerekend, dat de oorlog in het oosten aan de geallieerden kost £80 —gelijkstaande met $300—in de minuut! Dat is $18,000 in het uur, of $432,000 op eenen dag, $3,024,000 in de week, en $157,248,000 in het jaar!—Het wordt bevestigd uit Springfield, de hoofdstad van Illinois, dat de Maine Law zeker door de tegenwoordige wetgeving zal worden aangenomen. Gouverneur MATTSON zal haar onderteekenen.—Den 11 Novemb. l.l. hadden de Russen en de geallieerden in en voor Sebastopol het zoo kwaad met wind, sneeuw en hagel, dat zij vergaten op elkander te vuren.—*Wolfe* te New York maakt nog altijd veel ophef van zijn *Schiedam Aromatic Schnapps.* Hadden die arme ketels in de Krim er wat van.—De stad St Louis verbruikt jaarlijks 25,000 ton ijs. Er is daar juist eene nieuwe ijscompagnie opgerigt, met een kapitaal van $25,000 die 10,000 ton zal leveren. —De Canandaigua en Niagara Falls Railroad wordt te koop aangeboden, bij Sheriff's verkoop, in de Lockport en Buffalo nieuwspapieren, of ten minste zoo veel van denzelven als geplaatst is in de counties Erie en Niagara.—Een man in Connecticut, die dagelijks eenen matigen borrel dronk, doch door de Maine Law hierin verhinderd werd, troostte zich met Essence van pepermint, en stierf er van.—Op Vrijdag den 5 dezer, des avonds, kwamen er zestien menschelijke eigendommen uit het "zonnige zuiden" langs den onderaardschen spoorweg te Chicago aan, op weg zijnde naar de "Noord Ster." De eigenaars of hunne agenten kwamen kort daarna in die stad, en werden in een huis aan de noordzijde gebragt, door iemand, die beloofde hen in het terug krijgen van hun levrijd menschdom te zullen helpen, en hen met een vruchteloos zoeken bezig hield. Intusschen was de locomotief van de trein des oostelijken tuks van den M. C. R. R opgestookt, en de gefopte slaven jagers kregen eerst een regt inzigt van de zaak, toen zij bemerkten dat het was "te laat."—Aan *Green*, die schuldig is bevonden zijne vrouw te hebben vermoord, is een nieuw verhoor toegestaan.—In *Silleman's Journal* wordt de berekening medegedeeld, dat de kracht van den Niagara waterval veertigmaal de kracht heeft, welke de water- en stoom werken van alle fabrieken in Engeland bezitten, met inbegrip van de kracht, welke noodzakelijk is, om derzelver voortbrengselen in alle hoeken der aarde en naar de verschillende wereldmarkten te vervoeren.—De wet der zwaarte kracht, die in dezen eenigen waterval heerscht, is beduidend genoeg, om al het machine werk op aarde te bewegen.—Het verlies betaald door de zeeassurantiecompagnien, voor het laatste jaar, in New York alleen, gaat boven de twaalf millioen dollars.— In de Sandwich Eilanden zijn de eerste stappen gedaan tot het oprigten van een bank charter; de eerste stoom koren molen is gebouwd en 't eerste meel gefabriceerd.— Strang, de Mormonen profeet van het Beaver eiland, heeft een voorstel gedaan in de wetgeving van Michigan, om aan gekleurde burgers het regt van stemming toe te staan. Strang zegt: "als ik naar eenen man zie, zie ik niet in het gezigt, om de kleur van de huid te zien, maar naar de ziel."—De Buffalo *Republic* zegt, dat de St. Pauls kerk, die nu in die stad gebouwd wordt, als zij voltooid is, het volmaakste Gothische zamenstel zal zijn in Amerika, zelfs op het punt van stijl, de groote cathedrale kerk in de stad Mexico overtreffende.—In zekere kerk in Wisconsin vindt men aangeplakt: "Tabakspruimers worden ernstig verzocht in de kerk niet te pruimen of andersin hunne boeden te spuwen." —Men zegt dat PAGE & BACON te St. Louis voor twee millioen dollars bankroet zijn gegaan. —De tegenwoordige wetgeving van Illinois heeft bij haar bureau *zes* uitgevers verkozen.—De Milwaukie *Sentinel* en *Free Democrat* maken bekend, dat men verstaan heeft, dat Regter Miller's Grand Jury grond tot aanklagt heeft gevonden tegen de uitgevers van de voornoemde dagbladen, voor hetgeen zij hebben openbaar gemaakt in betrekking tot het geregtshof der Ver. Staten en deszelfs ambtenaren gedurende deszelfs tegenwoordige zitting.—De Senaat van Wisconsin heeft bij eene zuivere Democratische meerderheid van stemmen toegestaan den 12 Febr. te verdagen. Nu zullen wij zien wie voor korte zittingen zijn.—De stoomboot *Sultana* kwam op Donderdag den 11 dezer van Cleveland te Buffalo aan.—De vaart was den 13 dezer te Buffalo nog open, op welken dag de schr. *Wade* in die haven aankwam van Cleveland, met tarwe van Milwaukie.—Op den 15 l.l. kwam de schroefstoomboot *St. Nicholas* van Toronto te Oswego N. Y. aan, met 3,000 tonnen tarwebloem. De haven van Oswego was geheel vrij van ijs.— Eene kudde van 179 schapen ging maandag 15 dezer op het ijs over de Hudson Rivier, verschrikte, drong op een en viel door het ijs. Vijf en zestig verdronken, de overigen kwamen er uit. —De Katholieke priesters, die, zoo als men zegt, bij hun bezoek in het armhuis te Albany de boeken der kinderen vernield hebben, hebben eene kaart uitgegeven die de beschuldiging ontkent en verzekert dat zij met vertrouwen hopen zich berispeloos te zullen bewijzen. De zaak wordt onderzocht—Brooklijn, Williamsburg en Bushwick zijn onder een stadsbestuur vereenigd geworden. De nieuwe beambten vaarden hunnen post aan op den 1 Januarij. Het geheel te zamen voert den naam *Brooklyn*, telt 200,000 inwoners en is daardoor, wat de bevolking betreft, de derde stad van de Unie. Het waterfront derzelve langs de East-rivers bedraagt 13 mijlen. —Te Chicago zal den 29 dezer een bal gehouden worden, waarop alle manspersonen zijn uitgenoodigd, die geen scheermes meer gebruiken. Er zullen "mannen met baarden" uit alle Staten tegenwoordig zijn. Sheboygan kan ook zijn contingent leveren.—Een huis van invoer te New York heeft eenen brief geschreven, waarin het verzekert, dat het bedrag van de inkomende regten, betaald voor Fransche kunstbloemen, voor het eerste kwartaal van het loopende fiscaal jaar, bijna het dubbele was van het bedrag van de belastingen, betaald voor Spoorwegijzer. Nog een ander voorbeeld van overdrijving is dat er, gedurende de vier laatste jaren, voor honderd en zeventien millioenen dollars zijde zou zijn ingevoerd! *George W. Green* te Chicago is schuldig bevonden van zijne vrouw te hebben vermoord.—De Daily *Wisconsin* heeft haren prijs verhoogd tot op $7 in het jaar, en is het wel waard.— Men verzekert dat binnen kort de blaasbalg van het groote orgel in de Tremont Temple, te Boston, met stoom zal bewerkt worden.—Een nieuw armenhuis in Cook county, Illinois, werd onlangs ingewijd met een bal. Dat denkbeeld toont vooruitgang aan, en het voorbeeld kan nuttig zijn. Een armenhuis te openen met een bal! "Dit is een groot land."—Wij vernemen van eenen heer uit Jefferson county, dat allerbeste tarwebloem verkocht wordt voor $13,00 de ton (barrel) in die streek, en op sommige tijden wel voor $18,00. Tarwe is waard $2,50 en mais $1,00 de bushel.— De verbindtenissen van het glazen paleis worden gezegd zoo omtrent $800,000 te bedragen, terwijl de opbrengst van het gebouw, het ameublement en de machinerie op $100,000 geschat wordt. Deze laatste som, als zij wis bevonden wordt, zal de hijpotheken krachteloos maken, die in het bezit zijn van de directeuren voor verschotene gelden.—De namen van VAN BUREN, TYLER en FILLMORE—drie gewezene presidenten alsmede BUCHANAN, EVERETT en BENTON zijn voorgesteld, om de bemiddeling van ons land der Europesche mogendheden aan te bieden die nu in oorlog zijn.—Een Mormoonsche ouderling, om de veelwijverij te verdedigen, heeft onlangs beweerd, dat JESUS CHRISTUS tot de veelwijverij behoorde, en dat Maria en Martha zijne vrouwen waren! Dit is voor het eerst dat zulk eene Godslastering geuit is.—Het wordt bevestigd uit Texas, dat generaal HOUSTON zijne plaats als Senator van de Vereenigde Staten aan het einde van deze zitting wil afstaan.—Het is bevestigd, dat het Territorial Committee in het huis van vertegenwoordigers op de aanneming van het Senaats ontwerp van wet aandringt, toestaande twee millioenen akkers land ten behoeve van de onderaardsche telegraaf van de Mississippi tot San Francisco.—Onder de laatste toekenningen in het octrooi-kantoor der Vereenigde Staten, is een octrooi voor eenen heer van Mobile, voor het gebruik van eene nieuwe stof, tot het maken van druk- en schrijfpapier. De ruwe stof is de pit en de vezel van het suikerriet. Men zegt dat het de vereischte hoedanigheden bezit, wat aangaat sterkte en taaiheid, en zeer wit is, terwijl de zelfstandigheid onuitputbaar is, en het artikel goedkoop.—De congressionele stemmen van Michigan en Wisconsin in 1852 en 1854 staan tegen elkander in de volgende verhouding:

Michigan	82,036	82,496
Wisconsin	54,427	59,538

Rekening makende op degenen die te huis bleven, toont dit toch een aardig winstje voor Wis.

Hij was welgeslaagd en verliet de Provincie in het genot van grooten voorspoed. De pelterijen-handel was van jaar tot jaar toegenomen en gedurende de laatste twaalf maanden zijner regering bedroeg de waarde van dat artikel, uitgevoerd van Manhattan naar Amsterdam, meer dan zestig duizend dollars.

Gemakkelijke huizen en groote pakhuizen waren rondom het fort Amsterdam opgezet en de hand der landbouwers verfraaide de heuvelen, nog verder dan Smit's valei waar Maiden Lane nu doorloopt.

Een ervervaren, kortzigtige klerk in het Compagnie's pakhuis te Amsterdam, die eene nicht getrouwd had van Kiliaan van Renselaer, den Albany Patroon, werd in 1633 aangesteld als Gouverneur van Nieuw Nederland. Het koddige tijdschrift Knickerbocker heeft ons eene schets nagelaten "van dat model van majesteit en grootheid," zooals hij met alle achting door hetzelve genoemd wordt. "Hij was juist vijf voet zes duim lang en zes voet vijf duim dik. Zijn hoofd was een volkomen aardbol en van zulk eene verbazende evenredigheid, dat de goede natuur, met al de slimheid van hare sekse, in verlegenheid was, een' nek te maken geschikt om het te dragen; waarom zij die poging wijsselijk van de hand wees en het stevig plaatste op het einde van de ruggegraat, juist tusschen de schouders. Zijn lijf was langwerpig en bijzonder breed van onderen, hetwelk zoo verstandiglijk door de Voorzienigheid verordend was, daar zij wist dat hij een man was gewoon aan zittend werk, en zeer afkeerig van den luijen arbeid van wandelen. Zijne beenen waren kort, maar sterk naar evenredigheid van het gewigt dat zij te dragen hadden; zoodat hij, als hij regt opstond, veel had van een biervat op eene stelling. Zijn aangezigt, die onbedriegelijke spiegel van de ziel, vertoonde eene groote vlakte, niet gerimpeld door een dier lijnen en hoeken, die het menschelijke gelaat zoo zeer mismaken, met dat wat uitdrukking geheeten wordt.

Twee kleine graauwe oogen glinsterden flaauwelijk in het midden, gelijkende op twee sterren van mindere grootte aan eenen beneveIden hemel; en zijne opgeblazene wangen, die tol schenen ontvangen te hebben van alles wat den mond inging, waren aardig geschakeerd met donker roode vlakken, gelijk een Spitzenburger appel. Zijne levenswijze was zoo geregeld als zijn persoon. Hij gebruikte dagelijks vier maaltijden, nemende juist een uur voor elk; hij rookte en dommelde acht uren en sliep gedurende de overige twaalf uren van den dag."De naam van dien Gouverneur was Wouter van Twiller.

Van Twiller's administratie duurde zeven jaren, gedurende welken tijd de provincie bloeide in weerwil van hem. Domine Bogardus kwam over ten einde de harten des volks te verbeteren, en de schoolmeester Roelandsen vergezelde hem, met zijne letterkennis, voor de ledige hersenen der kinderen, die nu talrijk werden. Tot nog toe was er geen gebrek gevoeld aan eenen predikant of schoolmeester, want de zielen der mannen waren te veel gerigt op het vangen van bevers, om te luisteren naar onderwerpen boven den vlaggestok des forts verheven en kinderen met blaauwe oogen waren op Manhattan onbekend, totdat de vruchtbare Walen, zeven jaren geleden, overkwamen. Hoewel er een lange tijd verliep voor er eene kerk of school gebouwd werd, was het eene groote aanwinst voor de kolonie, in den vooruitgang tot de waardigheid eens Staats, deze hoofdmiddelen eener goede maatschappij gereed te hebben, als men die noodig had. Die eerste predikant en schoolmeester behooren heilig verklaard te worden en St. Bogardus en St. Roelandsen moesten, zoowel als de schutsengel St. Nikolaas, hoog aangeschreven staan in den Manhattanschen almanak.

Voor de aankomst dier onderwijzers was er eene ijverige en krachtige volksregering verrezen, in den persoon van de Vries, een ervaren en talentvol Oost-Indische zeekapitein, die naar Nieuw Nederland kwam, om eene kolonie op de Zuid-rivier te planten en walvisschen te vangen in de baaijen, onder voorwaarde dat hij een patroon zou zijn. Zijne plannen van planten en visschen leden schipbreuk; hij ging de Jacobus-rivier op en schudde de handen met den vorstelijken Sir John Harvey, den hoffelijken ridder die Virginie bestuurde. Eenen vriendschapsgroet medenemende van Sir John aan den Hollandschen Directeur, keerde de Vries naar Manhattan terug en nam daar zijn verblijf, juist toen de domme van Twiller aankwam. Het was gelukkig voor de Hollanders, dat een man van staal gelijk de Vries, toen ter tijd in hun midden gekomen was; want een vroeger Directeur, die op het Fort Oranje het bevel gevoerd had, van Twiller's onmagt kennende en nu in de dienst der Engelschen zijnde, zeilde stoutweg de Maurits-rivier tot aan Rensselaerswijk op, om met de Indianen handel te drijven, ten spijt van de leelijke gezigten van den Gouverneur en het onheilspellende zwaaijen der Oranje vlag van de muren des forts Amsterdam. De "*William*" was het eerste Engelsche schip, dat op den Hudson zeilde en het werd door de Hollanders aangezien als een' onbeschaamden indringer.

Die beleediging maakte waarlijk van Twiller's toorn gaande en hij dronk volle glazen wijn, uit een vat bij de poort van het Fort, vloekte verschrikkelijk in plat Hollandsch en riep het volk op, dat hem in het gezigt stond uit te lagchen, om die vlek op Hollands eer uit te wisschen. De Vries was om goede redenen geergerd en schold den Gouverneur uit voor een' gek. De ambtenaar durfde dit niet ontkennen, maar zich gedwee onderwerpende aan den wil des onverzaagden kapiteins, gaf hij last tot eene expeditie om den William te vervolgen en hem naar Manhattan terug te brengen. Die heldhaftige daad werd in eene maand volbragt, de Engelsche overtreder werd de Narrows uitgedreven en ernstig bevolen, zich nooit weder te bemoeijen met den Hollandschen pelterijen-handel op de Noord-rivier, zoòals de Maurits-rivier toen geheeten werd. Dit was het begin van de onlusten met Engeland.

Nu verscheen er eene kleine donkere wolk in het Oosten. De Puriteinen hadden geen gehoor gegeven aan Minuit's uitnoodiging om de woeste gronden aan de Massachusetts Baai te verlaten en zich neder te zetten op de graslanden en heuvelen langs de versch Water Rivier, zijnde de naam door de Block aan de Connecticut gegeven. Toen echter de schoonheid en vruchtbaarheid van die landstreek bewaarheid werd, verleende de Plymouth Compagnie, ondanks de regten van de Hollanders, een charter aan zekere personen, om zich in die liefelijke valei te vestigen, en, in den zachten Indiaanschen zomer des jaars 1633, zeilde een klein gezelschap Puriteinen, onder aanvoer van kapitein Holmes, den Connecticut op, in eene sloep, met het doel om eene kolonie nabij de Watervallen te stichten. De Hollanders waren door de Indianen, van wie zij die landerijen gekocht hadden, met dat voornemen bekend gemaakt en van Twiller had den Commissaris van Curler afgezonden, om de Hollandsche vlag op eenen boom nabij de monding der Connecticut te planten en het fort Goede Hoop, in de nabijheid van de tegenwoordige stad Hartford, te voltooijen. Van Curler had twee kanonnen geplant op zijn fort toen Holmes verscheen, en hij dreigde hem met eene oogenblikkelijke vernieling, als hij beproefde voorbij te varen. De Yankee vrijbuiter was zoo onbevreesd als een Turk voor de geladene kanonnen, zeilde koelbloedig voort, terwijl de Hollanders "hun schieten achterwege lieten" en rigtte op den oever waar Windsor nu bloeit, het door hem medegebragte huis op, omgaf het met palissaden en dangde de Hollandsche helden uit. Gedurende twintig jaren hadden de Hollanders en Engelschen getwist over het bezit der Connecticut vallei. Toen gaven de Hollanders het op en namen de tegenwoordige scheiding tusschen Nieuw York en Connecticut aan, als de oostelijke grens van Nieuw Nederland.

Het ontbrak den Staat aan eene voorname grondstof tot deszelfs instandhouding. Er waren geene onafhankelijke boeren in Nieuw Nederland, die hunne eigen landen bebouwden, want de grond behoorde aan de compagnie, behalve die der patroon-bezittingen. Die rijke monopolisten voerden al de takken van den landbouw,verre weg van den grond der compagnie. De landman kon bezitter zijn van zijn huis, maar had geen eigendoms regt tot den grond. De handelsbelangen trokken allereerst de aandacht van de compagnie en duizenden van vruchtbare akkers boden hunne ongekende schatten den landman aan. Dat leenstelsel, gepaard met den invloed der binnenlandsche onlusten en de gevaren van buiten, bragt den lust van het gemeene volk zoodanig ten onder, dat velen terug verlangden naar het Vaderland.

De Compagnie en de begeerige patronen kibbelden gedurig, want beiden streefden naar den alleenhandel in pelterijen en de kuiperijen van het plaatselijk bestuur waren langzaam en somtijds slecht. De Gouverneur verloor allen invloed en werd tot eenen spotbal gemaakt. Eindelijk maakte hij, door zijn gedrag, den bedaarden Domine Bogardus zoo boos, dat hij den Gouverneur voor een kind des duivels uitschold en in tegenwoordigheid van Gerritsen, Planck, Jansen, van Dam en van Curler, bedreigde hij den opper-landvoogd, zoo hij zich niet beter gedroeg, hem den volgenden Zondag de les zoo van den predikstoel te zullen lezen, dat hij hem zou doen beven als een riet. En van Dincklagen, de Schout-fiskaal des Gouverneurs, deed zijne verachtelijke Excellentie openlijke verwijtingen, voor welke beleediging de onderambtenaar in ongenade naar Holland werd gezonden, zonder betaling te ontvangen van drie jaren tractement, dat men hem schuldig was. Het was een kwaad uur voor van Twiller toen van Dincklagen vertrok. De Schout-fiscaal, die goed met de pen kon omgaan,zond zulke inlichtingen naar de Staten Generaal, dat zij het ontslag van den Gouverneur bewerkstelligden, juist op het oogenblik, dat hij het Noten-eiland en andere eilanden rondom Manhattan gekocht had, in de verwachting van te zullen zwelgen en sterven in zijne ambtelijke waardigheid in Nieuw Nederland. Er is geen gedenkteeken van van Twiller achtergebleven, in den naam van eenen staat, een dorp, eenen oever, een water of eene landstreek, uitgenomen het Noteneiland, hetgeen ligt in de baai, op eenigen afstand van de plaats, van waar hij vertrok naar de Zuider-Zee. Het wordt tot op den huidigen dag het Gouverneurs Eiland genoemd.

Willem Kieft, wiens gelijkenis in de stad Rochelle aan de galg gehangen had en dien de Vries had opgeteekend op de lijst der groote gauwdieven, was de opvolger van van Twiller als Gouverneur Generaal van Nieuw Nederland. Hij was driftig, boosaardig en roofzuchtig; een minnaar van krakeelen en hij gevoelde zich nooit gelukkiger, dan wanneer hij in oneenigheid was. Zijn eerste raad was zamen gesteld uit mannen met diezelfde karaktertrekken en zij verkregen zoo erg de overhand, dat het hoog verraad werd om van de uitspraken des Gouverneurs, van zijnen Koopman, Schout of anderen ambtenaar, in hooger beroep te treden. Kieft was echter een beter man voor de Compagnie en het volk, dan het zwijn van Twiller.

Hij was zoo vlijtig als eene broei-hen en trachtte zoodanige hervormingen daar te stellen in het bestuur, de maatschappij en de kerk, die geheel en al boven zijn verstand en dat van zijne "Sujetten" verheven waren. Hij had eene hooge gedachte van Minuit als Gouverneur, en besloot diens voorbeeld na te volgen, maar diezelfde Minuit was, bijna van het begin af, de verstoorder zijner rust.

Usselincx, de oorspronkelijke ontwerper der West Indische Compagnie, verliet Amsterdam in gramschap, en legde voor den verlichten Gustaaf Adolf van Zweden een wel uitgewerkt plan voor, van de vestiging eener Skandinavische Kolonie aan de Zuid Rivier. Het was juist een geschikt tijdstip daarvoor,want het welwillende hart des Konings had dezen reeds aangespoord,eene schuilplaats op te rigten voor alle Protestanten in het vrije Amerika. Het ontwerp van Usselincx beviel hem. Maar terwijl het plan tot rijpheid kwam, werd de Monarch geroepen, zich aan het hoofd van zijn leger te stellen, op de velden van Duitschland, ter verdediging van de Protestantsche godsdienst tegen de Pauselijke legerbenden. Hoewel in het gewoel der legerplaatsen, vergat hij zijn weldadig voornemen niet, en slechts eenige dagen voor dat hij viel in den slag te Lutzen, had hij het aanbevolen als het "juweel des koningrijks."

(*Wordt Vervolgd.*)

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

'S GRAVENHAGE, 13 December. Men verneemt dat z. exc. de vice-admiraal *J. Enslie*, die aan den Koning zijn ontslag heeft aangeboden uit zijne betrekking van minister van marine, daarvan reeds mededeeling gedaan heeft aan den raad van ministers en eene tijdelijke begrooting, tot voorziening in den geregelden loop van zaken, in gereedheid gebragt, die spoedig aan de Staten Generaal zal worden onderworpen.

Men spreekt er van, dat de heer *Rochussen* tijdelijk met de portefeuille van het departement van marine zou worden belast.

AMSTERDAM, 12 December. Uit een' ons welwillend medegedeelden brief van mw. *Ida Pfeiffer* zien wij, dat deze bekende Duitsche reizigster, welke zich in het laatst der vorige maand te Londen bevond, eerstdaags van daar naar St. Miguel op de Azorische eilanden zal vertrekken, ten einde haren jongsten zoon aldaar een bezoek te geven, aldaar den winter zal doorbrengen en vervolgens op hare terugreis naar haar vaderland ook een bezoek aan ons land zal geven. De geachte schrijfster wijdt in den bedoelden brief met warmte uit over de hartelijke wijze, waarop zij gedurende haar verblijf in onze Oost-Indische bezittingen alom door onze landgenooten is ontvangen, en geeft voorts een overzigt van de voornaamste plaatsen, die zij sedert haar vertrek van Batavia bezocht heeft. In Californië zag zij San Francisco, Sacramento, Marysville, bezocht de quarts- en goudmijnen en begaf zich bij Oregon onder eenige wilde stammen der Indianen; voorts trok zij verder over zee naar Mexico, Panama, en Peru; in het laatstgenoemde land verwijlde zij eenigen tijd en wilde van Lima over de Cordilleras trekken, maar juist brak toen de omwenteling in dat land uit, zoodat zij zich toen naar Guayaquil moest wenden en vandaar den togt over dat gebergte, en met name over den Chimborasso nam, welke togt, in het regenachtige jaargetijde volbragt, met vele moeijelijkheden gepaard ging. Van Quito begaf zij zich terug naar Guayaquil, naar Panama, en over de landengte naar New-Orleans; zij toog de Mississippi 2600 mijlen opwaarts tot aan zijne watervallen, wendde zich vervolgens naar de groote binnenmeren, Michigan, Huron, Erie en Ontario. In Canada reisde zij tot Quebec, bezocht de watervallen van de Niagara, alwaar zij 5 dagen vertoefde, en ging toen naar Boston en New-York, vanwaar zij eindelijk naar Londen vertrok.

(*H. B.*)

ZWOLLE, 11 December. Het groote plan tot verbetering van den waterweg van Zwolle naar zee, die bij de provinciale staten van Overijsel niet de noodige ondersteuning ondervond, zal nu beproefd worden op kleine schaal, waartoe slechts *f* 50,000 zou worden vereischt.

GRONINGEN, 14 December. In de *IJsselbode* lezen wij het volgende:

"Van wege de heeren *Post*, dr. *Ali Cohen* en mr. *W. de Sitter* te Groningen, die, zoo als men weet, ijverige voorstanders van de konijnenteelt zijn en zoo als de ondervinding geleerd heeft, goed er in geslaagd zijn, om verschillende konijnenrassen hier te akklimatiseren, iets, hetwelk hier voor zeer moeijelijk moet worden gehouden, omdat in de meeste fokkerijen hier te lande deze dieren in menigte sterven,—zijn dezer dagen geslagte konijnen ter bezigtiging gesteld, ten bewijze, dat deze dieren zeer vet kunnen worden en dan niet alleen een goed en gezond, maar zelfs een zeer smakelijk voedsel opleveren. Hiervan hebben velen, die een vooroordeel hadden tegen het eten van konijnenvleesch, zich overtuigd, zoodat daardoor genoemde teelt weder aanmerkelijk vooruitgegaan is.

GRONINGEN, 12 December. Van de passagiers der *Hendrika*, kapt. ADMIRAAL, den 4den op den Banjaard voor Brouwershaven gestrand is nog niets zekers bekend, maar men vreest algemeen, dat de geheele bemanning van 40 personen en de passagiers ten getale van 42 bij dit verschrikkelijk geval zijn omgekomen.

Op het strand van Scheveningen, maar vooral van Loosduinen en Wassenaar zijn stukken van een verbrijzeld schip aangespoeld, alsmede verscheidene balen met boeken, kisten met konfituren, met spiegels en spiegellijsten, vaten, ledige verbrijzelde tonnen. Voorts was daaronder een kistje met brieven, naar men zegt, onder berusting van den burgemeester van Wassenaar; en te Scheveningen een kistje, toebehoorende aan den heer *Christiaan Blij*, een der passagiers van het schip *Hendrika*.

Van de ongelukkige schipbreukelingen weet men tot op dit oogenblik nog niets; alleenlijk heeft men twee lijken, waarvan een een manspersoon (als heer gekleed) in het Brouwershavensche zeegat en nog een ander drijvende gezien. Het is dus maar al te zeer te vreezen, dat allen eene prooi der golven zijn geworden.

Het gerucht omtrent het waarschijnlijk verongelukken van het fregat *Hendrika*, heeft in vele huisgezinnen te 's Hage een' treurigen indruk te weeg gebragt. Op dat schip toch bevonden zich onder de passagiers verscheidene jongelieden van goeden huize uit 's Hage, die als ambtenaar naar Indie vertrokken waren en omtrent wier lot men thans in de vreesselijkste onzekerheid verkeert. Gisteren morgen is, naar wij vernemen, nog het lijk van een' der schipbreukelingen en eenige andere voorwerpen te Scheveningen aangespoeld en betrekkingen van sommige passagiers hebben zich naar dat dorp begeven om het lijk te herkennen.

MIDDELBURG, 15 December. Te 's Gravenhage heeft zich eene associatie gevormd om eene proef te nemen met den bouw van maïs of turksche tarwe op eene groote schaal, ten einde dit graan tot voedingsmiddel aan te wenden. Voorloopig zullen een of twee bunders in de nabijheid van 's Gravenhage door die associatie bebouwd worden. Om de kosten goed te maken is eene inschrijving geopend van *f* 100 per aandeel. Bij circulaire is van dit plan kennis gegeven door de heeren jhr. mr. H. J. Caan, R. F. baron van Raders en Ph. de Meijer.

(Dit zal dan—gelijk onze Amerikaansche Hollanders het noemen — inderdaad *Caan* (*corn*) *brood* wezen.)

— Uit Hamburg wordt berigt, dat aldaar nog veel vrees heerscht nopens de gevolgen, welke de voortzetting van den oorlog tegen Rusland voor den handel en de scheepvaart in het noorden van Europa zal kunnen na zich slepen. Bij velen bestaat zelfs de vrees, dat behalve de Russische havens, ook zoodanige andere in de Oost- of Noordzee geblokkeerd zullen worden, wier regeringen geen deel aan den worstelstrijd tegen Rusland zouden willen nemen. Reeds hebben de voornaamste Hamburgsche reeders hunne vaartuigen, ter waarde van vele millioenen, bij buitenlandsche assurantie-maatschappijen verzekerd, als biedende deze hun thans meer borg aan dan de Hamburgsche.

RUSLAND-TURKIJE.

De gebeurtenissen bij den bloedigen strijd van den 5den bij Inkerman zijn thans volledig bekend uit de drie officiele rapporten van de opperbevelhebbers der strijdvoerende partijen. Zij stemmen in de hoofdzaak overeen met de reeds medegedeelde berigten. Luider evenwel dan alle woorden, spreken de cijfers voor de hevigheid en de woede, waarmede dien dag van beide zijden is gestreden. Het geheele getal toch van de buiten gevecht gestelden bedraagt, blijkens die officiele opgaven, aan de zijde der geallieerden ruim 4000 en aan de zijde der Russen ruim 8700

Het slagveld leverde dan ook een zoo ijzingwekkend schouwspel op, dat de levendigste beschrijving daarvan nog beneden de werkelijkheid zoude blijven. Russen, Engelschen, Franschen en Arabieren lagen er onder elkander uitgestrekt, met de overblijfselen van kruidkisten en de doode ligchamen der paarden. Velen hunner, waarvan de meeste Russen, stierven aan de gevolgen hunner kwetsuren, ten prooi aan de wreedste martelingen, gedurende een' donkeren nacht aan zich zelven overgelaten, te midden van duizendtallen van lijken, waarmede letterlijk de grond bezaaid was. En bedenkt men hierbij, dat het Christenen waren, die elkander daar zoo tot aan den dood toe hebben bevochten, dan moet ook de hardvochtigste met weemoed worden gestemd. En toch leest men alleen van den heldenmoed, waarmede is gestreden en van den roem en de schitterende eer, die deze overwinning den Engelschen en Franschen heeft aangebragt. Voorwaar eene ijdele roem, eene ongelukkige eer.

De medaille, op de munt te Konstantinopel geslagen en bestemd om te worden uitgereikt aan de soldaten der geallieerden die zich uitstekend hebben gedragen, is reeds gereed. Thans is aldaar een tweede gedenkpenning vervaardigd, moetende strekken tot herinnering voor de nakomelingschap aan het verbond van Engeland en Frankrijk met Turkije. De medaille heeft de grootte van een gulden; op de eene zijde ziet men Keizer *Napoleon*, de linkerhand aan den Sultan, de regterhand aan de Koningin *Victoria* gevende; daaronder staat het Turksche jaartal 1271, met de woorden: *pour la civilisation.* Op de keerzijde staat in de Turksche taal, dat de drie magtige souvereinen zich vereenigd hebben om paal en perk te stellen aan de barbaarschheid en de beschaving te beschermen.

Dagelijks worden nieuwe bijzonderheden bekend nopens den bloedigen slag bij Inkerman, waaruit blijkt, dat de slag aan de Alma daarmede zelfs niet kan worden vergeleken. Doch ook worden feiten bekend die den Russen tot oneer strekken. Zoo meldt men o. a., dat, toen generaal *Cathcart* doodelijk getroffen werd, verscheidene manschappen zich op hem wierpen om hem met bajonnetsteken te doorboren. Kolonel *Seymour*, die zich in zijne nabijheid bevond, was van zijn paard gestegen om hem op te heffen, toen een kogel hem het been verbrijzelde. Hij viel en werd in stukken gehakt. Ook bemerkte men een Russisch officier, die zijne manschappen aanmoedigde om de gekwetsten der geallieerden verder af te maken. Alsof de oorlog op zich zelven nog niet verschrikkelijk genoeg is voor hen, die voorgeven voor de zaak van hunnen Heiland te strijden.

Verder leest men omtrent deze wreedheid der Russen in de Londensche *Times* een' brief uit het kamp voor Sebastopol, geschreven door een' Engelschen officier van gezondheid, waaruit schijnt te blijken dat Russische soldaten in den slag aan de Alma, alsmede in dien van Inkerman, Fransche en Engelsche soldaten, die gewond op het slagveld lagen en om lijfsbehoud vraagden, afgemaakt hebben. De bevelhebbers der geallieerden hebben den 8sten dezer eenen brief onder parlementairsvlag naar de militaire overheid in Sebastopol gezonden met de vraag, of het haar wil en bedoeling was, dat de oorlog op eene zoo gruwzame wijze zou worden gevoerd.

Bij den onverwachten aanval der Russen, waren de Engelschen nog gekleed in hunne grijze kapotjassen, waarin zij geslapen hadden. Ook de Russen waren aldus gekleed. In de eerste verwarring schoten de Engelschen op elkander. De Engelsche officieren alleen te paard en met hunne roode uniform, dienden tot mikpunt voor alle geweerschoten. Zij werden dan ook in massa gedood.

De tweede divisie Engelsche infanterie, die 5000 man sterk in de Krim landde, is tot 1500 gesmolten. De derde divisie begon den strijd bij Inkerman met 1900 man; waarvan 600 gedood en gewond werden. Van het 95ste regement bleven slechts twee kapiteins, een sergeant en drie soldaten onbeschadigd.

Er is te naauwernood eene pairs-familie in Engeland, die geen rouw draagt over een lid, dat in de Krim gesneuveld is.

Generaal *Canrobert*, zegt de Fransche *Moniteur*, schrijft aan den minister van oorlog, onder dagteekening voor Sebastopol den 3den Dec l. l., het volgende: De regen valt met stroomen neder. Onze wegen zijn overstroomd, onze loopgraven met water gevuld, en al onze operatien even als de meeste onzer werken, blijven geschorst. De vijand blijft onbewegelijk, om dezelfde en ook andere oorzaken, die reeds vroeger werden gemeld. Ondanks deze beproevingen, is de geest onzer troepen uitmuntend, en wij zijn bereid om onze operatien weder aan te vangen, zoodra het weder en de staat der wegen zulks veroorlooft.—Deze berigten zijn alzoo verre van gunstig en zullen dubbel onaangenaam aan hen in de ooren klinken, die geloof sloegen aan de verspreide geruchten, als zoude tusschen den 2den en 10den eene belangrijke overwinning op de Russen zijn behaald. Desniettemin houdt de *Morning Advertiser* in goeden ernst vol, uit eene geloofwaardige bron vernomen te hebben, dat de geallieerden het voornemen koesteren, om nog voor het einde van het jaar een' beslissenden slag te leveren voor Sebastopol, in de verwachting dat na eene volslagene nederlaag van het Russische leger, waaraan men niet twijfelt, de vesting zich zonder slag of stoot zal overgeven. Het blad voegt er bij, dat ten dien einde het beleg welligt even voor Kerstijd zou gestuit worden.

Volgens den *Moniteur*, worden de geruchten gelogenstraft dat vredesvoorstellen door Rusland zouden gedaan zijn aan Frankrijk en Engeland. Er heeft hoegenaamd geene propositie van dien aard plaats gehad.

Men verneemt, dat Rusland geene maatregelen verzuimt, welke strekken kunnen om den oorlog in het volgende jaar met alle kracht te kunnen volhouden, en dat weder eene ligting op til zoude zijn van 10 man van elke 1000 zielen, ten gevolge van welke nagenoeg een millioen soldaten onder het geweer zoude kunnen worden gebragt.

Men heeft het denkbeeld geopperd, om bij de belegering van Sebastopol het electrische licht aan te wenden, ten einde door dit middel de Russische werken van uit de loopgraven te verlichten, terwijl deze in volslagene duisternis gehuld zijn. Een eenvoudige lantaarn, reflector of tubus zoude voldoende zijn tot dit doel.

— De pakketboot van Alexandrie brengt de tijding mede, dat de Onderkoning van Egypte, op aanzoek van Frankrijk, aan eene Fransche maatschappij concessie heeft verleend tot het doorgraven der landengte van Suez.

— Zoo als wij reeds mededeelden, is thans de tekst van het tusschen Oostenrijk, Frankrijk en Engeland gesloten traktaat bekend. Het bevat 7 artikels; bij artikel 1 verbinden de partijen zich wederkeerig in geene schikking met Rusland te treden, zonder elkander daarover te hebben geraadpleegd; art. 2 legt aan Oostenrijk de verpligting op, de vorstendommen tegen elken aanval te waarborgen, 't geen evenwegeen hinderpaal mag opleveren voor de vrije bewegingen der Engelsche, Fransche en Turksche troepen op dat grondgebied; bij artt. 3 en 4 beloven partijen om, zoo vijandelijkheden tusschen Rusland en Oostenrijk mogten uitbarsten, elkander wederkeerig met hare land- en zeemagt in den tegenwoordigen oorlog te ondersteunen en in dat geval niet dan met gemeen overleg vredesvoorwaarden van Rusland te onderzoeken; in geval, zegt art. 5, de herstelling van den algemeenen vrede op de grondslagen der vier bekende voorwaarden voor den 1sten Januarij niet mogt verkregen worden, zullen de contracterende partijen onmiddelijk de meest afdoende maatregelen beramen om tot het doel van hun verbond de herstelling van den vrede, te geraken; art. 6 bepaalt, dat aan Pruissen mededeeling zal worden gedaan van dit tractaat en zal met blijdschap de toetreding dier mogendheid worden ontvangen; art. 7 zegt eindelijk, dat de ratificatien binnen 14 dagen zullen plaats hebben; gelijk reeds is geschied.

Men ziet uit dit stuk, dat Oostenrijk zich eigenlijk tot niets anders verbindt, dan wat het reeds in het traktaat met de Porte op zich genomen had; alleen in geval werkelijk de oorlog tusschen Rusland en Oostenrijk begint, zou *ipso facto* het of- en defensief verbond met Engeland en Frankrijk gesloten zijn; geschiedt dat niet, dan zal Oostenrijk ten minste niet voor den 1sten Januarij aanstaande een werkzaam deel aan den tegenwoordigen oorlog moeten nemen.

— Er zijn berigten van vorst *Mentzikoff* van den 14den Dec. Het garnizoen van Sebastopol deed onophoudelijk kleine uitvallen, die des nachts door vrijwilligers ondernomen en met groote stoutheid uitgevoerd werden. Zij hadden daarbij in de loopgraven der geall. drie stukken geschut veroverd. Overigens was er niets van eenig gewigt voorgevallen; het vuur der geallieerden werd zwak voortgezet; het verlies der Russen was onbeduidend.

De Russische generaals *Liprandi* en *Dannenberg* waren bij den Keizer in ongenade gevallen en hebben hunne kommando's verloren. Een brief uit Odessa meldt, dat zij dit bewijs van misnoegen te danken hebben aan het bezoek der grootvorsten *Michiel* en *Nicolaas*, die zich over het gedrag dier generaals zeer ongunstig hadden uitgelaten.

Niet geheel ten onregte misschien ziet men juist in de inscheping van *Omer*-pacha met het grootste deel van zijn leger het bewijs, dat Oostenrijk zeer zeker aan den oorlog denkt. Turkije toch kon zich niet geheel blootstellen aan de grenzen van den staat waarmede het in oorlog is, en daardoor zelfs zijne hoofdstad wagen, als het niet verzekerd was, dat zijn magtige vijand aan die grenzen door een' magtigen vriend zou worden in toom gehouden, terwijl de grootere magtstelling, die hierdoor van de zijde der verbondenen in de Krim mogelijk wordt, eene nieuwe grief wordt van Rusland tegen het Weener kabinet.

— Volgens te Berlijn ontvangen berigt van den 15 Dec. bevond de Keizerin van Rusland zich toen betrekkelijk beter en verkeerde, ofschoon zij iets meer hoestte, in geruststellenden toestand.

— Men schrijft uit Odessa van den 3den Dec., dat de geruchten betreffende een' inval in Bessarabie en een' aanval tegen Odessa aldaar veel geloof vinden; dien ten gevolge waren de kustbatterijen met meerdere kanonnen voorzien en had men de verschansingen op de hoogten versterkt; het reeds talrijke garnizoen zoude nog vermeerderd worden met 15 a 20,000 man. De gelden en papieren behoorende tot de krijgskas der armee aan de Pruth gelegerd, zijn naar binnenslands vervoerd.

MARKTPRIJZEN.

SHEBOYGAN, WIS., den 22sten Januarij 1855.

MEEL, { Tarwe, ₽ zak.	$3,25 @ 3,50
MEEL, { Rogge, „ „	—2,25
MEEL, { Boekweit, per 100 lbs.	—3,25
Winter Tarwe, ₽ bushel,	1,25 @ 1,35
Club Tarwe, „ „	1,15 @ 1,20
Zomer Tarwe, „ „	1,10 @ 1,15
Rogge, „ „	65 @ 0,70
Garst, „ „	65 @ 0,70
Haver, „ „	32 @ 0,34
Ind. Koren, „ „	50 @ 0,56
Witte Boonen, „ „	75 @ 1,00
Erwten, „ „	—0,75
Aardappelen, „ „	40 @ 0,50
Vleesch, ₽ 100 lbs.	6,50 @ 7,00
Spek, „ „ „	4,25 @ 4,50
Boter, ₽ lb.	14 @ 16 c
Reuzel, „ „	9 @ 10 c
Kaas „ „	12 @ 13 c
Eijeren, ₽ dozijn	14 @ 16 c
Drooge Appels, ₽ bushel	$2,00
Groene Appels, ₽ barrel	——
Spek (mess) ₽ barrel	——
Zout, ₽ barrel	—2,50
Wit Visch, ₽ barrel,	——
Whiskey, per gallon	—0,40
Timmerhout, per M.	9 @ 16
Shingles, ₽ M.	1,50 @ 2,00
Hout, per cord,	1,50 @ 2,00
Hooi, ₽ ton	10 @ 12,00

CORRESPONDENTIE.

☞ Onderscheidene brieven zijn ons geworden, klagten inhoudende, dat de schrijvers derzelve ons blad van 2 Januarij niet hadden ontvangen. Dat wij op zulke brieven niet behoeven te antwoorden, spreekt van zelf. De redenen zijn hun zoo bekend. Voorloopig berigten wij onzen lezers, dat de voorraad van papier in deze stad andermaal uitgeput, en het vooruitzigt op de verschijning van ons volgend nommer mitsdien donker is. Wij hopen dat onze vrees niet zal verwezenlijkt worden, doch de schuld ligt niet aan ons.

— Aan Wm. Meijer te M. zijn de 4 Boekjes den 20 dezer verzonden.

— Mr. H. S. te M.—Over uwe versjes zullen wij later besluiten.

— De Milwaukie mail is gisteren avond niet aangekomen, waarschijnlijk door den geduchten sneeuwstorm van eergisteren.

Mengelwerk.

CINCINNATTI.--OHIO.

De toeneming der bevolking der steden in N.-Amerika is verbazend.

In 1790 waren er slechts drie steden die meer dan 20,000 inwoners hadden, thans zijn er 7 die boven de 100,000 zielen tellen. In 1798 had New-York 35,000 inwoners en thans telt het, met zijne voorsteden, 650,000. Philadelphia had eene bevolking van 43,000, thans van 409,000 zielen.

Opmerkelijk vooral onder deze jonge steden is Cincinnati.

In 1830 telde het 30,000 inwoners.
„ 1840 „ „ 46,000 „
„ 1850 „ „ 116,000 „

De oorzaak dezer verbazende opkomst ligt voornamelijk in eene industrie, de bereiding van varkensvleesch; wat spekproductie aangaat, is Cincinnati de eerste stad der wereld.

Telkens ziet men aldaar in de nieuwsbladen aanvragen van den volgenden of soortgelijken inhoud: "Worden onmiddellijk begeerd: 4000 vette varkens." "Te koop aangeboden: 2000 vaten best varkensvleesch." Men kan niet door de straten of omstreken der stad wandelen, of men ontmoet geheele troepen van toegeëigende of ontoegeëigende varkens. Men zegt, dat deze uitgebreide spekhandel omstreeks 1835 begon, toen de bevolking vóór een gedeelte uit Duitschers bestond. Enkelen begonnen de hammen en zijden spek te zouten; anderen bedachten, dat de wangen of overige gedeelten wel aftrek zouden vinden, en weer anderen zetten worstfabrijken op; terwijl de slagters bereid waren om de dieren voor niet te slagten, indien zij de borstels en het haar konden bekomen.

Een Franschman zette een borstelfabrijk op, waartoe hij geregeld al dat haar opkocht; een ander verzamelde het fijnere haar, reinigde het, en gebruikte het om matrassen te vullen; toen kwam een reuzelfabrikant; nieuwe machines werden uitgevonden, om eene soort van olie uit de reuzel te persen (op de Londensche tentoonstelling waren er zeer schoone monsters daarvan aanwezig); en hetgeen na deze uitpersing der olie overbleef, werd de grondstof van eene uitgebreide fabrijk van stearinekaarsen.

Bij al dat inmaken en op nieuw exploiteren van het varken, nam het stadje gedurig toe, maar stroomen bloeds vulden de straten bij deze vreedzame slagting, want niet alles kon tot bloedbeuling worden verbruikt. Van daar een bezwaar voor reinheid en gezondheid; doch een scheikundige wist partij te trekken van de massa's grondstof, alzoo voor niet te bekomen; hij verkreeg twee vliegen in eenen klap door het bloed op te zamelen; de stad en de lucht werden gereinigd, en, ten andere bereidde hij een chemisch praeparaat uit dat bloed. Weldra verrees eene uitgestrekte fabrijk tot dat doel; en met dat al was Cincinnati toegenomen van 10,000 tot 116,000 inwoners, waarvan vele, ouder dan de stad zelve, hare geheele geschiedenis als ooggetuigen kunnen verhalen.

Zoo ziet men somtijds een' belangrijken tak van industrie zich op eene plaats vestigen en tot verheffing en verrijking daarvan dienen, alleen door dat een of eenige weinige ondernemende personen zich op zoodanigen tak van industrie in zoodanige plaats toeleggen: want niettegenstaande Noord-Amerika zeer rijk in varkens is, zijnde er circa tweemaal zooveel varkens als inwoners, namelijk p. m. 1700 varkens op elke 1000 inwoners, is er echter geene stad waar zich de industrie en de handel in varkensvleesch zoo heeft gevestigd en op dien trap is gekomen als te *Cincinnati.*

Veelwijverij onder de Mormonen.

Dat de Mormonen aan de groote zoutzee, in het gebied Utah, zich aan 6, 12, ja dikwijls nog aan meer vrouwen echtelijk laten vast smeden, dit weten onze lezers, dat echter ook *duitsche* meisjes in de volkplanting smaak in deze veelwijverij vinden, dat zal hun onbekend zijn. Wij hebben eenen belangrijken brief van eenen Mormoon voor ons liggen, welke de veelwijverij tot in de wolken verheft. Dat wij andere manspersonen in de Vereenigde Staten, die slechts eene vrouw aan het hart nemen, de weldaden der veelwijverij niet begrijpen willen, dat schrijft hij aan ons gebrek aan eene goede opvoeding toe. Het volgende uittreksel uit zijnen brief zal voor de lezers niet onbelangrijk zijn. Men ziet dat de veelwijvige ook eene duitsche vrouw in zijnen Harem had:

"Ik zelf heb drie vrouwen. Sarah Anna, uwe nicht, die ik in den Staat New York huwde, bezit het grootste gedeelte van mijne genegenheid, en heeft den voorrang in de leiding van het huishouden. Voor twee jaren huwde ik jufvrouw S. uit Ohio, en deze is met de opvoeding der kinderen en de zorg der kleederen belast. De derde, die ik voor drie maanden nam, is uit de nabijheid van Hamburg in Duitschland. Zij is grooter dan Sarah en Elisabeth (de naam van mijne tweede vrouw) en, ik zeg het zonder hatelijkheid, is van eene besliste schoonheid. Zij is schoon opgegroeid, zeer vol, heeft eene stevige borst, glanzend vlas haar en zachte blaauwe oogen. Zij heeft de pligten van hare nieuwe stelling met verwonderingswaardige vlugheid geleerd, en is zeer gelukkig, zoo als ook de anderen. Geene van haar voelt iets van jalousie, of van de neiging, om elkander het haar uit het hoofd te trekken. Gij moogt daarover verwonderd staan; maar nog meer zult gij dit, als ik u zeg, dat mijne vrouwen er gezamentlijk op aan dringen, dat ik nog eene vierde neem, welke tot de opvoeding bekwaam is en tevens van lijf en leden geschikt om de melkerij in onze, weldra door ons te betrekken, boerderij, op zich te nemen.

Bij zulk eene verordering van mijne huishouding, zou ieder departement van eene op patriarchalen voet daargestelde inrigting eenen voorzittter hebben, en in gepaste orde bestuurd worden. Mijne dochter Louise zal met eenen man uit Pennsylvania huwen, die reeds eene vrouw en drie kinderen heeft."

Uit het berigt van eenen anderen Mormoon zien wij, dat ook de slavernij—niet slechts de slavernij der vrouwen, maar de zwarte slavernij—onder hen bestaat. Eenige bezitten van 40 tot 50 slaven. De meeste bevinden zich in San Bernardino, eene mormonen volkplanting in Californie, 780 mijlen van de Zoutzeestad.

De Mormonen spannen al hunne krachten in om hun getal tot op 60,000 te brengen. Er moeten hun nog maar 10,000 ontbreken en die zullen zij waarschijnlijk voor de naaste Congreszitting bekomen en dan om opneming als Staat verzoeken. Daarbij zal de vraag, of Utah met de veelwijverij opgenomen kan worden, tot vele twistredenen aanleiding geven. Staat het Congres de veelwijverij in Utah toe, dan kan men voegzaam de veelwijverij in andere Staten niet als eene misdaad straffen. In het ergste geval kon zich dan ieder, die meer dan eene vrouw huwt, voor eenen mormoon uitgeven.— In allen gevalle zal deze vraag eene harde noot worden, aan welke zich het Congres de tanden wel eens stomp kan bijten.

Onderscheidene Russische dagbladen bevatten bijzonderheden omtrent een' jager, genoemd *Andreas Wortrjakow*, uit de kreits Nischne-Kolijn, welke een waardig tegenhanger is van den bekenden Franschen leeuwenjager *Gerard*. Deze *Nimrod* is thans 63 jaren oud en heeft volgens deugdelijk onderzochte opgaven gedurende zijne loopbaan als jager geveld 552 elanden, 14,600 herten, 107 sabeldieren, 60 zilverkleurige, 430 roode en 3 zwarte vossen, 50 wolven, 48 veelvraten, 86 beeren, 15,000 wilde ganzen, 1200 zwanen, 15,600 eenden, 1240 hermelijndieren, 5850 eekhorentjes, 54 arenden, en in de laatste 10 jaren meer dan 600 ooijevaren, gezamenlijk 55,000 stuks gedierten van allerlei soort.

1855. Maandelijksche Almanak. 1855.

JANUA.	Opg. Zons- U. M.	Ond. Zons- U. M.	JANUA.	Opg. Zons- U. M.	Ond. Zons- U. M.
1 Maandag	7 30	4 38	17 Woensdag	7 26	4 55
2 Dingsdag	7 30	4 39	18 Donderd.	7 26	4 56
3 Woensdag	7 30	4 40	19 Vrijdag	7 25	4 58
4 Donderd.	7 30	4 41	20 Zaturdag	7 24	4 59
5 Vrijdag	7 30	4 42	21 Zondag	7 24	4 0
6 Zaturdag	7 29	4 43	22 Maandag	7 23	4 1
7 Zondag	7 29	4 44	23 Dingsdag	7 22	4 3
8 Maandag	7 29	4 45	24 Woensdag	7 22	4 4
9 Dingsdag	7 29	4 46	25 Donderd.	7 21	4 5
10 Woensdag	7 29	4 47	26 Vrijdag	7 20	4 6
11 Donderd.	7 29	4 48	27 Zaturdag	7 19	4 8
12 Vrijdag	7 28	4 50	28 Zondag	7 18	4 9
13 Zaturdag	7 28	4 51	29 Maandag	7 17	5 10
14 Zondag	7 28	4 52	30 Dingsdag	7 16	5 12
15 Maandag	7 27	4 53	31 Woensd.	7 15	5 13
16 Dingsdag	7 27	4 54			

Agenten voor den Nieuwsbode.

De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, inteekenings-gelden voor dit blad te ontvangen en met de namen op te zenden:

De Heer A. Stokdijk, Amsterdam, Wisconsin.
„ A. J. Hillebrands, Oostburg, dito.
„ G. P. Foltzer, Sheboygan Falls.
„ H. de Jonge, Milwaukie, Wis.
„ A. Smits, Green Bay, Wis.
„ J. Verstegen, Little Chute, Wis.
„ J. Landaal, Alto, Fond du Lac County.
„ H. van der Kolk, Chicago.
„ S. Osinga, Blue Island, Illinois.
„ A. de Vos, Az. Rochester, N. Y.
„ J. Bruynooge, Pultneyville, N. Y.
„ N. W. A. v. C. Smallenburg, Buffalo.
„ J. Anijs, Paterson, enz., New Jersey.
„ H. Ochsner, Cleveland, Ohio.
„ W. Bijl, Cincinnati.
„ H. H. van Dijck, dito.
„ J. van de Luijster, Holland, Mich.
„ J. van den Hoek, Zeeland, Mich.
„ P. J. Hoedemaker, Kalamazoo, dito.
„ L. Dooge, Grand Rapids, dito.
„ N. Vijn, Grand Haven, dito.
„ H. Hospers, Pella, Iowa.
„ H. C. Huyskamp, St. Louis.
„ J. Stulen, Philadelphia, Pa.

☞ De abonnements-prijs op den *Nieuwsbode* is slechts TWEE DOLLARS per jaar, of omtrent VIER CENTS per week! Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij de Agenten aan te melden, of het geld (in goede bankbiljetten) in eenen brief te zenden, die *franco* moet gezonden worden aan

J. QUINTUS, Sheboygan, Wis.